

┌
p. dyr. Paweł Skawiński
Tatrzański Park Narodowy
Kuźnice1, 34-500 Zakopane

┐
ul. Noakowskiego 10 m. 12
00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48(0) 502298079
e-mail: himalajska@neostrada.pl
<http://www.fundajakukuczki.pl>
<http://www.smiglodlatatr.pl>
Konto bankowe
04 1160 2202 0000 0000 5515 5611
NIP 527-23-07-689
Regon 012014197

L

└

ORGANIZACJA POŻYTKU PUBLICZNEGO KRS NR 0000084062

Warszawa, 26 stycznia 2009

Szanowny Panie Dyrektorze,

Działając w imieniu zarządu Fundacji im. Jerzego Kukuczki reprezentującej wszystkie środowiska wspinaczkowe w Polsce, wnioskujemy o udostępnienie następujących obszarów w Tatrach Zachodnich dla uprawiania taternictwa:

1. **Otoczenie doliny Małej Łąki** od Olejarni po stronie wschodniej, poprzez Siodłową Turnię, Małołąckiego Mnicha, Baranie Schody, Wielką Turnię, Pośrednią Małołącką Turnię, Skrajną Małołącką Turnię po Zagonną Turnię, w terminie od 1 grudnia do 1 kwietnia.

Uzasadnienie:

Doliną Małej Łąki oraz otaczającymi ją grzaniami i zboczami biegną liczne szlaki turystyczne, natomiast pomimo starań naszego środowiska leżące pomiędzy nimi ściany są wyłączone z działalności taternickiej. Podejście do doliny odbywa się szlakiem turystycznym, dostęp do ścian wymaga opuszczenia szlaku jedynie na odcinku maksymalnie 100-300m, wszystkie wierzchołki znajdują się w odległości najdalej 300m od znakowanego szlaku i umożliwiają zejście niemal bez ingerencji w teren chroniony. Wartość taternicka leżących w dolinie Małej Łąki ścian jest nie do przecenienia - należące do największych ścian w Tatrach (wschodnia Wielkiej Turni czy pn-wsch Pośredniej Turni) stanowią jedno z najatrakcyjniejszych celów, a są od wielu lat niestety formalnie niedostępne.

2. **Północna ściana Giewontu** z doliny Strążyckiej w terminie 1 grudnia -1 kwietnia.

Uzasadnienie:

Jest to druga co do wielkości ściana w Tatrach Polskich, o wielkim znaczeniu historycznym, jedyna o prawdziwie alpejskim charakterze. Nie ma drugiej takiej ściany w Polsce, gdzie występują wspinaczki o takim nastromieniu i ciągu trudności o nieekstremalnym charakterze. Wspinanie na północnej Giewontu powoduje jedynie minimalną ingerencję w obszar chroniony:

tylko na podejściu dostęp wymaga zejścia ze szlaku na odcinku maksymalnie paruset metrów, natomiast na wierzchołku znajduje się znakowany szlak i zejście nie wymaga żadnej dodatkowej ingerencji.

3. **Raptawicki Mur**, ściany południowa i wschodnia, od przełęczki 1515m oddzielającej Raptawicki Mur od grani Kominiarskiego Wierchu do Raptawickiego Kotka, w terminie 1 maja - 30 października.

Uzasadnienie:

Raptawicki Mur to najpiękniejsze fragmenty skały w Tatrach Zachodnich, oferujące historycznie najtrudniejsze wspinaczki klasyczne w Tatrach Polskich, o wyjątkowym charakterze, unikalne. Jest to ponadto jedna z niewielu ścian tatrzańskich, gdzie można wspinać się w chłodniejsze dni. Ściana leży w bezpośrednim sąsiedztwie tłumnie uczęszczanego szlaku turystycznego, nad hałaśliwym wejściem do Jaskini Mylnej. Podejście narusza teren chroniony w minimalnym zaledwie stopniu. W celu ograniczenia ingerencji, jaką mogłoby stanowić schodzenie z wierzchołka, podejmujemy się stosować zejście wyłącznie zjazdami, po przygotowanych stanowiskach.

Środowisko taternickie jest gotowe zaakceptować specjalne wymogi, z jakimi wiązać się może wspinanie w Tatrach Zachodnich. Gotowi jesteśmy uznać i samodzielnie egzekwować np. zakaz używania wiertarek. W naszym zamyśle, ściany w Tatrach Zachodnich miałyby stać się sanktuarium czystej, tradycyjnej wspinaczki - wspinaczki będącej elementem przyrody. Stworzenie tego sanktuarium i zakończenie trwającego od wielu lat demoralizującego stanu zawieszenia leży dziś wyłącznie w gestii dyrekcji TPN.

Z wyrazami szacunku,

Jerzy Natkański
Dyrektor generalny

Kopia do wiadomości:

*Kancelaria Adwokacka EBC SOLICITORS Arkadiusz Stryja
sp. komandytowa z siedzibą w Warszawie
adres do korespondencji:
44-100 Gliwice, ul. Zwycięstwa 4*

Stulecie Polskiego Alpinizmu 1903-2003

Polski Związek Alpinizmu

POLISH
MOUNTAINEERING
ASSOCIATION

MEMBER
OF THE INTERNATIONAL
MOUNTAINEERING
AND CLIMBING FEDERATION,
INTERNATIONAL UNION
OF SPELEOLOGY
AND INTERNATIONAL
FEDERATION
OF SPORT CLIMBING

ul. Noakowskiego 10 m. 12, 00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48 22 875 85 05
e-mail: biuro@pza.org.pl, <http://pza.org.pl>

NIP: 527-21-39-619, KRS: 000097455
Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy
dla m. st. Warszawy w Warszawie
XII Wydział Gospodarczy KRS

Konto bankowe:
48 1500 1126 1211 2009 3906 0000

Dyrekcja
Tatrzańskiego Parku Narodowego
ul. Chałubińskiego 42a
34-500 Zakopane

L.dz. PZA – 52/09

Warszawa, 27.01.2009

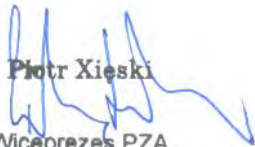
Polski Związek Alpinizmu zwraca się z prośbą o udostępnienie dla działalności taternickiej rejonów wspinaczkowych w Tatrach Zachodnich, w których działania ochronne nie leżą w ostrym konflikcie z działalnością wspinaczkową.

PZA w imieniu całego środowiska jest gotowe zaakceptować specjalne wymogi z jakimi może wiązać się wspinanie w Tatrach Zachodnich. Proponujemy dla każdego z rejonów, lub dla każdej z udostępnionych ścian opracowanie zbioru zasad określających: terminy, w których możliwa jest aktywność wspinaczkowa; drogę podejścia; dopuszczalne metody asekuracji; drogę zejścia lub zjazdu bez wkroczenia na cenne przyrodniczo miejsca oraz specjalnych warunków dotyczących konkretnych ścian. Jesteśmy skłonni przyjąć rolę strażnika postanowień w zakresie likwidacji stałych punktów asekuracyjnych, które zostaną osadzone wbrew przyjętym zasadom.

Wstępne założenia projektu udostępniania rejonów wspinaczkowych w Tatrach Zachodnich przedstawiamy w załączniku dołączonym do naszej prośby. Mamy nadzieję, że materiał ten stanie się podwaliną dla dalszej współpracy w pomiędzy TPN i PZA.

Jesteśmy przekonani, że wspinanie w Tatrach Zachodnich jest możliwe wyłącznie z poszanowaniem wartości przyrodniczych, a zatem gotowi jesteśmy do propagowania takich postaw w środowisku wspinaczy, jak również do piętnowania postaw i osób łamiących wspólnie wypracowane reguły gry. PZA uczestniczy również w programie „Wspieranie działalności pozarządowych organizacji ekologicznych” Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który finansuje projekt: „Przygotowanie strategii intensyfikacji działań ekologicznych prowadzonych przez Polski Związek Alpinizmu w oparciu o współpracę z parkami narodowymi i krajobrazowymi oraz poszukiwanie źródeł ich finansowania”. Jednym z głównych celów projektu jest właśnie edukacja ekologiczna dla wspinaczy i grotolazów (część rejonów o które prosimy jest udostępniona dla taterników jaskiniowych) oraz utworzenie partnerstwa na rzecz ochrony środowiska przyrodniczego na terenach chronionych.

PZA działając w imieniu całego środowiska taternickiego zapewnia, że jest żywotnie zainteresowany współpracą z Tatrzańskim Parkiem Narodowym w działaniach związanych z ochroną przyrody tatrzańskiej. Pragniemy, aby Tatry Zachodnie były sanktuarium czystej, tradycyjnej wspinaczki, uprawianej w poszanowaniu wartości przyrodniczych.

Piotr Xieski
Wiceprezes PZA

POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU
ZARZĄD
ul. Noakowskiego 10 / 12
00-666 Warszawa

PROPOZYCJA POLSKIEGO ZWIĄZKU ALPINIZMU UDOSTĘPNIENIA ŚCIAN WSPINACZKOWYCH W TATRACH ZACHODNICH

A. WSPINACZKA SPORTOWA LETNIA (drogi wyposażone w kotwy wiercone)

Zasady ogólne dla wszystkich rejonów:

- a) dostęp do dróg wspinaczkowych wyłącznie od dołu,
- b) instalacja/wymiana stanowisk zjazdowych poniżej krawędzi ściany,
- c) zabezpieczenie podnóża ścian skalnych przed erozją (podesty, umocnienia, vide: Jaroniec),
- d) zakaz modyfikacji rzeźby w obrębie ścian skalnych (kucie/betonowanie),
- e) zakaz uprawiania dry-toolingu,
- f) ubezpieczanie nowych dróg wspinaczkowych / wymiana asekuracji – po uzgodnieniu z TPN i PZA.

1. **Kogutki** - bez dodatkowych ograniczeń
2. **Jastrzębia Turnia** („górne Kogutki”) – rejon boulderowy i szkoleniowy, zakaz osadzania nowych punktów asekuracyjnych
3. **Dolina za Bramką - Niżnie Jasiowe Turnie** (dolna część) - bez dodatkowych ograniczeń
4. **Dolina ku Dziurze** (ściana nad jaskinią) – sezonowe zamknięcie rejonu w okresie lęgowym ptaków – konieczne szczegółowe badania
5. **Dolina Lejowa** (bramka skalna) - bez dodatkowych ograniczeń
6. **Żleb Jaroniec** - bez dodatkowych ograniczeń
7. **Siwiańskie Turnie** - sezonowe zamknięcie rejonu w okresie lęgowym – konieczne szczegółowe badania; zakaz otwierania nowych dróg sportowych (zachowanie dróg istniejących)
8. **Nosal** – zakaz wspinania
9. **Zawrat Kasprowy** – zakaz wspinania

B. WSPINACZKA SPORTOWA ZIMOWA (dry-tooling, drogi wyposażone w kotwy wiercone)

Zasady ogólne dla wszystkich rejonów:

- a) dostęp do dróg wspinaczkowych wyłącznie od dołu,
- b) instalacja/wymiana stanowisk zjazdowych poniżej krawędzi ściany,
- c) wspinaczka wyłącznie w warunkach zimowych, przy ujemnej temperaturze,
- d) ubezpieczanie nowych dróg wspinaczkowych / wymiana asekuracji – po uzgodnieniu z TPN i PZA.

1. **Kamieniołom „Nad Capkami”** - bez dodatkowych ograniczeń
2. **Dolina ku Dziurze** (jaskinia) - zakaz otwierania nowych dróg sportowych (zachowanie dróg istniejących)
3. **Dolina za Bramką – Wyżnie Jasiowe Turnie** - zakaz otwierania nowych dróg sportowych (zachowanie dróg istniejących), wyłączenie ze wspinaczki fragmentów ścian pokrytych roślinnością (pomiędzy drogami *Mistrz Patelni* i *Mitomania*)

4. **Czerwony Gronik** - zakaz otwierania nowych dróg sportowych (zachowanie dróg istniejących)

5. **Wielkie Koryciska** – zakaz wspinania

C. WSPINACZKA TRADYCYJNA LETNIA

1. Raptawicki Mur

Zasady ogólne:

- a) rejon udostępniony w okresie 1 VII – 31 X,
- b) zakaz otwierania nowych dróg – zachowanie status quo,
- c) zakaz instalacji kotw wierconych,
- d) po ukończeniu wspinaczki powrót następuje zjazdami do podstawy ściany,
- e) dopuszczalna liczba osób w rejonie – do określenia.

1A. **Wyżnia Raptawicka Grań** – zakaz wspinania

1B. **Raptawicki Mnich** – dopuszczone do wspinania wyłącznie drogi: *Kiedrowski*, *Wolf-Narożniak* i *Droga Angielska*

1C. **Pośrednia Raptawicka Grań** – wspinaczka tylko do końca trudności skalnych, wyłącznie na drogach: *Seul 88* (1 wyciąg), *Mokre Zacięcie* (3 wyciągi), *Rysa Drzewusa* (1 wyciąg), *Hematytówka* (4 wyciągi); powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki

1D. **Niżnia Raptawicka Grań** - wspinaczka wyłącznie na drogach: *Międzomiastowa*, *Trawers Międzomiastowej*, *Wojas-Włodarczyk* (z prostowaniem), *Sensa Mia*, *Włodarczyk-Wojas*, *Dwanaście Kwachów*, *Feniks* oraz na dwóch jednowyciągowych drogach sportowych (bez nazwy) w dolnej części ściany; powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki

1E. **Świecznik Raptawicki** – zakaz wspinania

1F. **Raptawicka Turnia** – wspinaczka wyłącznie na drogach: *Ulisess*, *Kamikaze*, *Łamaniec* (drogi sportowe, wyposażone w komplet punktów asekuracyjnych), *Szare Zacięcie* z wariantem *Remember My Member*, *Droga Kielkowskiego*, *Droga Wolfa*; powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki

2. **Kazalnica w Stołach** – zakaz wspinaczki

3. **Zdziary i Uplązkowa Baszta** – zakaz wspinaczki

4. **Skalki w Wąwozie Kraków** – zakaz wspinaczki

5. **Ratusz** – zakaz wspinaczki

6. **Skalki na zachodnim stoku płn.-zach. grani Upląziańskiej Kopy (Rękawica, Czarna Turnia, Dziurawa Ściana, Biała Turnia, Żółta Ściana)** – zakaz wspinaczki

7. **Organy** – sezonowe zamknięcie rejonu w okresie lęgowym ptaków – konieczne szczegółowe badania, zakaz otwierania nowych dróg (zachowanie status quo), zakaz instalacji kotw wierconych; po ukończeniu wspinaczki powrót następuje zjazdami do podstawy ściany

8. **Kazalnica Miętusia** – rejon udostępniony do wspinaczki letniej w okresie 1VII – 30X, wspinaczka wyłącznie na drogach: *północno-wschodni filar*, *Diretissima*, *Droga przez Studnię*, *Lewa Kazalnica*; zakaz instalacji kotw wierconych

9. **Zawieszista i Kończysta Turnia** – zakaz wspinaczki

D. WSPINACZKA ZIMOWA

Zasady ogólne dla wszystkich rejonów:

- a) zakaz instalacji kotw wierconych,
- b) wspinaczka wyłącznie w warunkach zimowych przy ujemnej temperaturze,
- c) rejonu udostępnione do wspinaczki zimowej w okresie 1 XII – 31 III.

- 1. Otoczenie Wielkiej Świstówki w Dolinie Miętusiej – ściany Ratusza Litworowego, Ratusza Mułowego, Kazalnicy Miętusiej**
- 2. Ściany Wielkiej Turni, Pośredniej Małołączkiej Turni i Skrajnej Małołączkiej Turni i Zagonnej Turni**
- 3. Ściany Mnicha Małołączkiego, Mniszków Małołączkich i Mnichowej Galerii**
- 4. Siodłowa Turnia**
- 5. Olejarnia**
- 6. Giewont (główny wierzchołek) – ściany północne pomiędzy Żlebem Kirkora a Żlebem Szczerby**
- 7. Długi Giewont – ściany północne pomiędzy Żlebem Szczerby a filarem Juhaskiej Kopy – udostępnione w okresie 1 XII – 31 I**
- 8. Mały Giewont – zakaz wspinaczki.**

Polski Związek Alpinizmu

POLISH MOUNTAINEERING ASSOCIATION

MEMBER OF THE INTERNATIONAL MOUNTAINEERING AND CLIMBING FEDERATION, INTERNATIONAL UNION OF SPELEOLOGY AND INTERNATIONAL FEDERATION OF SPORT CLIMBING

ul. Noakowskiego 10 m. 12, 00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48 22 875 85 05
e-mail: biuro@pza.org.pl, <http://pza.org.pl>

NIP: 527-21-39-619, KRS: 000097455
Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy KRS

Konto bankowe:
48 1500 1126 1211 2009 3906 0000

Dyrekcja
Tatrzańskiego Parku Narodowego
ul. Chałubińskiego 42a
34-500 Zakopane

L.dz. PZA – 54/09

Warszawa, 27.01.2009

Polski Związek Alpinizmu wyraża niepokój z powodu informacji, jakie do nas dotarły nieoficjalnie, dotyczących przyszłości obozowisk tatrzańskich na polanach Rąbaniska i Szałasiska. PZA jako użytkownik taborów nie został do tej pory poinformowany o podjętych przez Dyрекcję i Radę Naukową TPN decyzjach oraz o wprowadzeniu zapisów dot. ich funkcjonowania w Planach Ochronnych TPN.

Sprawa utrzymania obiektów bazy taternickiej jest podstawowym obowiązkiem PZA. Jesteśmy zobligowani do obrony statusu naszego środowiska w kwestiach bytowych na terenie TPN. W kwestii obozowiska na Polanie Rąbaniska PZA podjął działania zmierzające do opracowania projektu rozbudowy bazy taternickiej w oparciu o budynek COS Betlejemka. Wstępna koncepcja projektowa zostanie Państwu przedstawiona w lutym 2009.

Sprawa zwiększenia pojemności noclegowej Betlejemki wiąże się z bardzo poważnymi nakładami finansowymi, które leżą poza możliwościami finansowymi PZA, zwłaszcza w trudnej sytuacji ekonomicznej, jaką przeżywa nasz kraj. Wnioskujemy zatem o utrzymanie działalności obozowiska taternickiego na Polanie Rąbaniska do czasu zrealizowania alternatywnych dla tego obiektu projektów.

Sprawa funkcjonowania obozowiska na Polanie Szałasiska jest przez związek traktowana priorytetowo. Wobec bardzo intensywnego ruchu turystycznego w rejonie Morskiego Oka, a dalej przepelnieniem funkcjonujących schronisk, obozowisko to jest jedynym realnym rozwiązaniem dla potrzeb bytowych taterników prowadzących działalność wspinaczkową w Dolinie Rybiego Potoku.

W przypadku podjęcia przez TPN decyzji o likwidacji tego obozowiska, PZA będzie zobligowana do podjęcia zdecydowanych kroków w procedurze odwoławczej. Będziemy również zmuszeni do rozpoczęcia kampanii medialnej i innych działań wyrażającymi nasz protest.

Taka sytuacja z pewnością negatywnie odbije się na wizerunku TPN w środowisku wspinaczy, niwecząc wiele z tego, co udało się nam wspólnie osiągnąć w kwestii kształtowania postaw proekologicznych i świadomości konieczności przestrzegania zasad ochrony przyrody w środowisku wspinaczy.

Wnioskujemy o dokonanie zapisów w planach ochronnych gwarantujących utrzymanie bazy noclegowej dla taterników na aktualnym poziomie ilości miejsc oraz zapisu uzależniającego funkcjonowanie obozowisk od prowadzonych na ich obszarach opracowań i ekspertyz dotyczących ich wpływu na środowisko przyrodnicze Tatr.

Piotr Xieski
Wiceprezes PZA

POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU
ZARZĄD
ul. Noakowskiego 10/12
00-666 Warszawa

**Sprawozdanie ze spotkania w TPN w dniu 28.01.2009,
godz. 13.00. – 17.00**

obecni:

Tatrzański Park Narodowy:

dr inż. Paweł Skawiński (dyr. PS), dyrektor Parku,
mgr inż. Stanisław Czubernat (dyr. SC), Zastępca Dyrektora ds. Społecznych Funkcji Parku,
dr inż. Zbigniew Krzan (dyr. ZK), I Zastępca Dyrektora ds. Ochrony Przyrody,
mgr inż. Szymon Ziobrowski (SZ), Kierownik Zespołu Zagospodarowania Przestrzennego i
Komunikacji Społecznej.
Bogusława Chlipała (BC), Starszy Referent ds. Infrastruktury i Informacji Przestrzennej

Fundacja Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki

Artur Paszczak (AP), członek zarządu (dział tatrzański, koordynator akcji Tatry Bez Młotka),
ponadto członek Komisji Tatrzańskiej PZA

Polski Związek Alpinizmu

Ditta Kicińska (DK), członek zarządu, przewodnicząca Komisji Tatrzańskiej.

Plan spotkania:

1. Przedstawienie Fundacji Kukuczki, nowego podmiotu reprezentującego interesy środowiska wspinaczkowego:
 - a. cele fundacji i jej profil
 - b. programy fundacji: Nasze Skały, Baza Tatrzańska, Tatry Bez Młotka, Śmigło dla Tatr i in.
 - c. sposób działania fundacji i cele strategiczne na najbliższe lata w odniesieniu do Tatr i TPN
2. Sprawa Tatr Zachodnich:
 - a. stan obecny
 - b. wpływ działań TPN na stosunek środowiska wspinaczkowego do Tatr Zachodnich,
 - c. propozycje konkretnych rozwiązań
3. Kwestia obozowisk Szałasiska i Rąbaniska.
4. Sprawy inne.

1. AP rozpoczął od kilkunastominutowego przedstawienia Fundacji Kukuczki, jako nowego typu podmiotu reprezentującego interesy wspinaczy. AP zwrócił uwagę na fakt, że FK jest instytucją o tyle odmienną od PZA, że nie zrzeszająca bezpośrednio wspinaczy, ale uzyskującą ich wsparcie w postaci darowizn, które w bieżącym roku uzyskała od ponad dwudziestu pięciu tysięcy osób, a w związku z tym można stwierdzić, że reprezentuje interes szerokiej masy wspinaczy i ludzi gór. Ponadto, w odróżnieniu od PZA będącego związkiem sportowym i mającym z tego powodu liczne ograniczenia, jak również występującego w 4 dyscyplinach, FK działa wyłącznie na niwie klasycznie rozumianego alpinizmu a pozyskiwane fundusze może zagospodarowywać bez ministerialnych ograniczeń. AP podkreślił, że FK i PZA nie są wzajemnie konkurencyjne, ale w naturalny sposób komplementarne, wzajemnie wspierają się, a FK dofinansowuje działania PZA w zakresie np. bazy tatrzańskiej. AP omówił pokrótce najważniejsze programy fundacji: poczynając od znanego TPN programu „Tatry Bez Młotka” (dyr. PS oraz BS określili współpracę z TBM jako „wzorcową”), przez program „Baza Tatrzańska” po „Nasze Skały” realizowany we współpracy z PZA. AP zwrócił uwagę, że program NS jest nową jakością w podejściu

wspinaczy do obrony swoich interesów: zatrudnieni zostali na etat pracownicy, podjęta została współpraca z prawnikami i naukowcami i dzięki temu zanotowano już kilka znaczących sukcesów, zaś wspinacze przestali wreszcie być w nieustającej defensywie. AP powiedział, że doświadczenia zebrane w ramach NS zostaną w najbliższym czasie zastosowane także na terenie TPN, bo jest to dla Fundacji teren o znaczeniu strategicznym. Najważniejszym celem dla Fundacji jest bowiem zapewnienie wspinaczom dostępu do terenów skalnych w naszym kraju, w tym także do Tatr. AP zwrócił też uwagę, że FK nie dysponuje na terenie TPN żadną infrastrukturą, co stawia ją w innej pozycji negocjacyjnej niż PZA.

2. W następnej kolejności AP przeszedł do sprawy Tatr Zachodnich (TZ). Przypomniawszy, że działając w ramach PZA złożył do TPN począwszy od roku 2001 kilka pism w tej sprawie, ale nie przyniosły one żadnych ostatecznych rezultatów pomimo tego, że raz już zapis o otwarciu dla zimowej działalności taternickiej Wielkiej Turni znalazł się w projekcie zarządzenia dyrektora TPN. Uzasadniał, że TZ są dla wspinaczy terenem niemożliwym do zastąpienia, o unikalnych walorach wspinaczkowych. AP podkreślił, że Tatry to jedyne góry w Europie, gdzie ponad 2/3 powierzchni jest wyłączone ze wspinania, choć jest dostępne turystycznie. Z naciskiem przedstawił pogląd, że obecna sytuacja, w której cały obszar TZ jest zamknięty dla wspinaczy, jest niemożliwa do zaakceptowania, wywołuje frustrację, rozgoryczenie i działa demoralizująco na obie zaangażowane w konflikt strony. Ponadto, zakaz ten nie spełnia roli ochrony przyrody, bowiem poprzez to, że jest ignorowany, wspinacze penetrują cały teren TZ. AP podał przykład, kiedy strażnik zatrzymał zespół pod pn. Giewontu, co spowodowało, że pozostałe zespoły skierowały się, zamiast na główny Giewont, do doliny Miętusiej i na Długi Giewont.

Do poglądu tego ustosunkował się dyr. ZK który stwierdził, że nie może być mowy o żadnym wspinaniu w TZ, gdyż jest to teren chroniony a wspinanie się tam jest łamaniem prawa. Podkreślił, że fakt, iż przepis jest łamany nie może być przesłanką do jego zniesienia, bo np. w myśl tej zasady należałoby zalegalizować kłusownictwo. DK jednak stwierdziła, że porównanie taterników do kłusowników jest nieuprawnione. AP zaprotestował argumentując, że obywatele łamią różne drobne przepisy (podał przykład kratki w samochodach osobowych), jeżeli są one albo zbyt restrykcyjne albo nie rozumiane. Dyr. ZK nie zgodził się z logiką takiego porównania i stwierdził, że TPN powinien lepiej egzekwować ten zakaz, aby kara za wkroczenie na teren chroniony była nieuchronna. Podał przykład polskich kierowców lekceważących przepisy drogowe w Polsce a zdyscyplinowanych za granicą, gdzie kary są ostrzejsze. AP ripostował, że kordony i mandaty, jak pokazuje doświadczenie nie powstrzymują wspinaczy od TZ, ponieważ dla wielkiej grupy nie ma żadnej alternatywy, a sytuacja w której wszystko jest zabronione nigdy nie będzie zaakceptowana. Dyr. PS powiedział, że są parki narodowe w Europie, gdzie wspinanie jest zabronione i podał przykład z Francji. DK jednak stwierdziła, że nie można sytuacji z Polski porównywać do Francji czy też Austrii, gdzie obszarów górskich i skał jest dużo więcej, gdyż w Polsce mamy tylko jedno Tatry i są one dla wszystkich najważniejsze.

Dyr. ZK przypomniał, że można się wspiąć w Tatrach Wysokich, na co AP stwierdził, że są to zupełnie inne góry, o innym charakterze, podając przykład Giewontu, który jest 3-cią co do wielkości ścianą w Tatrach Polskich i wyjątkową w swoim charakterze i że TPN, np. ograniczając możliwość uzyskania wjazdówek do Moka, sam ogranicza dostęp do tego rejonu, bo wspinacze, którzy przyjeżdżają w Tatry na weekend (a takich jest dziś większość), nocują przeważnie w Zakopanem i potem nie mają praktycznie żadnej możliwości dostania się w TW. Dyr. PS i dyr. SC omówili punkt widzenia TPN na wjazdówki: TPN otrzymywał liczne i gwałtowne protesty turystów, że wszyscy i pod byle pretekstem chcieli je uzyskiwać i że TPN nie miał wyboru jak ograniczyć ich wydawanie. AP zauważył, że to nie wspinacze

wywoływali ekscesy na drodze, i że koniec końców efekt praktyczny jest taki, że więcej osób wspina się w TZ. Dyr. PS podał przykład niepełnosprawnych, dla których wjazdy są limitowane, zadając pytanie czy to oznacza, że wspinający się mają większe prawa/możliwości niż poszkodowani przez los. Natomiast dyr. ZK zareagował, że TPN nie będzie poddawał się szantażowi.

AP ponownie argumentował, że jest w dobrze pojętym interesie ochrony przyrody, aby TPN porozumiał się ze wspinaczami w sprawie TZ, którym chodzi o udostępnienie dla wspinania w sezonie zimowym jedynie dwóch ścian, i którzy są gotowi do daleko idących samoograniczeń. Powiedział, że jest przekonany, że w przypadku dopuszczenia tych ścian, penetracja pozostałych rejonów zmaleje do nieznaczącego ułamka, ponieważ nie będzie warto ryzykować mandatu mając udostępnione najatrakcyjniejsze pod względem wspinaczkowym rejonu. AP mówił dalej, że środowisko samo będzie się w takim wypadku dyscyplinować, bowiem uzyskany konsensus będzie wartością za dużą, aby narażać ją na ryzyko. AP podkreślił, że środowisko jest gotowe wykazać daleko idącą elastyczność oraz że jest gotowe dopasować się do różnych wymogów stawianych przez TPN jeżeli tylko ten dopuści jakąkolwiek możliwość wspinania w TZ w strategicznych dla środowiska miejscach – którymi są Główny Giewont i mur Wielkiej Turni zimą oraz Raptawica latem. Powiedział, że wspinacze gotowi są stosować radiotelefony, wpisywać do książek wyjść informacje o napotkanej zwierzynie, dostosują się do innych narzuconych przez TPN wymagań. Akcentował też, że środowisko jest gotowe usiąść do negocjacji w każdej chwili, czego dowodzi wiele złożonych pism, które pozostały bez echa. Odbywają się tylko wspólne rozmowy, na których padają postulaty środowiska, po czym sprawa zamiera. Zwrócił uwagę, że jest wielką nadzieją środowiska, że TZ mogłyby stać się sanktuarium tradycyjnego, ekologicznie nastawionego wspinania, i że takie miejsce mogłoby dać początek nowej współpracy opartej na wzajemnym szacunku i zrozumieniu. Następnie AP złożył [wniosek](#) dotyczący otwarcia wspomnianych 3 ścian w imieniu FK.

Następnie DK przedstawiła [propozycję PZA](#), która zakłada udostępnienie większości obszarów dla taternictwa w TZ, gdzie dla każdego obszaru lub konkretnych ścian opracowany będzie zbiór zasad obejmujących terminy, drogę zejścia, drogę podejścia itd. oraz okresy lęgowe ptaków (zał).

SZ zapytał, czy AP reprezentuje całe środowisko i może wypowiadać się w jego imieniu. W tym kontekście zwrócił uwagę, że obecne regulacje uniezależniają możliwości uprawiania taternictwa od bycia członkiem jakiegokolwiek organizacji. Nie można więc na podstawie słów AP uznać za prawdziwe twierdzenia, że środowisko faktycznie będzie się samodyscyplinować – AP podał przykład Porozumienia Tatrzańskiego, które od 4 lat jest przestrzegane w 100%, DK podała przykład Mirowa i akcji NS, a AP akcję „wyciszenia komunikacji” nt. TZ.

SZ przypomniał również, że aktualnie taternicy mają się wpisywać do książek wyjść. Wymóg ten ułatwia wykonywanie monitoringu, do którego TPN jest zobowiązany, natomiast jest on nagminnie łamany m.in. przez instruktorów PZA (w sierpniu i wrześniu 2008 przeprowadzono wyrywkową kontrolę jego wykonywania). DK odpowiedziała, że jeśli pojawiają się takie problemy, to PZA prosi o informowanie o takich przypadkach, gdyż nie ma problemu z tym, żeby zwrócić się z prośbą (lub przypominać co jakiś czas) do środowiska instruktorskiego i taterników, żeby wpisywali się do książek wyjść.

Dyr. ZK powiedział jednak, że pisanie nt. łamania prawa jest czymś niedopuszczalnym i to, że zaprzestano tej praktyki jest oczywistością. AP nie zgodził się i przypomniał, że TPN nie byłby w stanie tego wyegzekwować i że to sami wspinacze, po spotkaniu z dyr. Skawińskim dwa lata wcześniej na KFG, zobowiązali się zaprzestać tych publikacji w imię udowodnienia, że potrafią się skutecznie samoograniczyć.

SZ zaprezentował pogląd, że prawdziwym przykładem dyscypliny środowiskowej będzie dopiero powstrzymanie się od wspinania w TZ w ogóle przez pewien okres np. roku, dwóch lat. Dyr. ZK poparł ten pomysł stwierdzając, że nie można negocjować z kimś, kto łamie prawo. SZ uzasadnił, że umożliwi to przeprowadzenie wiarygodnego monitoringu, który pozwoli ocenić jaki jest wpływ wspinania na faunę.

AP sprzeciwił się tej propozycji stwierdzając, że jest to kolejny wybieg „na przeczekanie” i że nie ma żadnych gwarancji, że odniósłby jakikolwiek skutek, a środowisko zwyczajnie nie uwierzyłoby i nie zastosowało się do takiego żądania. Jedynym sposobem rozwiązania sporu jest jakaś forma kompromisu. Podkreślił, że zimą środowisku chodzi jedynie o 2 ściany. Jednak dyr. ZK stwierdził, że to ustawa o ochronie przyrody wiąże mu ręce w tej sprawie, a on jako urzędnik państwowy musi się jej trzymać.

AP zapytał, gdzie w ustawie napisane jest, że nie wolno się wspinąć w TZ. Dyr. ZK, podkreśliwszy że ostateczne decyzje w sprawie udostępnienia nie leżą w jego gestii, ale że on będzie je zawsze opiniował negatywnie (choć, jak powiedział, „lubi wspinaczy”) zacytował ustęp z ustawy, w myśl którego udostępnienie obszarów na terenie parku narodowego może być dokonane tylko w przypadku braku negatywnego oddziaływania na środowisko. AP zauważył, że jego zdaniem takiego negatywnego oddziaływania nikt nie stwierdził i aby się przekonać, należy dokonać eksperymentu. Dyr. ZK replikował, że to w TPN są naukowcy i fachowcy od tych spraw i środowisko taternickie musi po prostu uznać autorytet Parku.

BC, nawiązując do propozycji eksperymentu zauważyła, że jego przeprowadzenie wymagałoby otworzenia danej ściany np. na jeden sezon, a potem jej zamknięcia, aby można było stwierdzić różnice w obu sytuacjach. AP, nie negując wartości eksperymentu zauważył, że porównania należy dokonywać pomiędzy sytuacją jaka nastąpi po dopuszczeniu wspinania a sytuacją obecną, a nie hipotetyczną typu „brak wspinaczy w ogóle”. Niemniej ten tok myślenia został przyjęty jako mały krok naprzód i wart dalszych rozmów.

SZ porównał kwestię udostępnienia nowych rejonów do „inwestycji”. Zwrócił uwagę, że skoro była możliwa była modernizacja KL Kuźnice - Kasprowy Wierch to nie jest wykluczone, że możliwe będzie również udostępnianie nowych rejonów dla Taterników. Podstawowym warunkiem takiej decyzji jest wykazanie że nie spowoduje to negatywnego oddziaływania na przyrodę parku narodowego. Są to regulacje które przewiduje ustawa o ochronie przyrody. Dyr. ZK i SZ zwrócili uwagę, że jeśli środowisku taternickiemu zależy na udostępnieniu TZ, to samo powinno dla swoich potrzeb przeprowadzić badania, obejmujące monitoring wpływu taterników na przyrodę Tatr. Zwrócono uwagę, że w interesie „inwestora” a nie TPN jest zlecenie tego rodzaju opracowań. Wspinacze więc, jeżeli tego chcą, sami muszą się zatroszczyć o zgromadzenie materiału naukowego udowadniającego brak negatywnego wpływu na przyrodę. Na wątpliwość AP dotyczącą sposobu przeprowadzenia takich badań („jak badać wpływ wspinania bez wspinania”) padło stwierdzenie, że należy złożyć projekt badania i wtedy TPN się wypowie.

Ostatecznie dyr. Skawiński zaproponował, aby wspinacze spotkali się z wąskim gronem naukowców Rady Parku i spróbowali ich przekonać do swoich racji. Wówczas, przy pozytywnej opinii Rady, dyrektor mógłby przychylniej spojrzeć na kwestię TZ.

AP i DK wyrazili – w świetle wcześniejszych doświadczeń - wątpliwość w możliwość przekonania członków rady, ale zobowiązali się do rozpoczęcia takich rozmów jak najszybciej. Przy okazji DK przypomniała, że PZA złożyła wniosek do dyr. TPN i Rady Naukowej o uwzględnienie przedstawiciela PZA w posiedzeniach rady, gdyż nieobecność takiej osoby powoduje, że środowisko nie jest w stanie przedstawić swoich racji radzie, ani się bronić przed kolejnymi ograniczeniami ze strony TPN. Przedstawiciele parku zwrócili uwagę, że członków rady mianuje minister i to do niego należy takie wnioski kierować. Na koniec złożono dwa pisma – wnioski w sprawie udostępnienia TZ (załączone). Bez względu na różnice w obu projektach, AP i DK wielokrotnie zapewniali dyrekcję, że w przypadku

udostępnienia TZ dla działalności taternickiej całe środowisko na pewno będzie przestrzegać zawartej umowy.

DK i AP wielokrotnie również podkreślali, że środowisko wspinaczkowe cechuje wyższa świadomość ekologiczna niż u pozostałej części społeczeństwa. To wspinacze znoszą z gór śmiecie po turystach a nie odwrotnie. To wspinacze stosują coraz mniej inwazyjne metody asekuracji, ze stylem „clean” na czele. DK dodała (i przeczytała temat projektu), że PZA uczestniczy ponadto w programie „Wspieranie działalności pozarządowych organizacji ekologicznych” Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który finansuje projekt: „Przygotowanie strategii intensyfikacji działań ekologicznych prowadzonych przez Polski Związek Alpinizmu w oparciu o współpracę z parkami narodowymi i krajobrazowymi oraz poszukiwanie źródeł ich finansowania”, którego jednym z głównych celów projektu jest właśnie edukacja ekologiczna dla wspinaczy i grotolarzów, mimo ich wysokiej świadomości ekologicznej.

Przy okazji rozmów o wspinaniu w TZ został również podjęty temat związany z zamknięciem kilka lat temu, jaskini Bańdzioch Kominiarski dla taternictwa jaskiniowego. DK powiedziała, że jaskinia została odkryta w 1968 roku i przez 30 lat eksploracji i zwiedzania, nie było problemów związanych z negatywnym wpływem grotolarzów na przyrodę. Dyr. ZK wspomniał o zdjęciu gniazda orla, zrobionym przez W. Wiśniewskiego i opublikowanym we „Wszechświecie”. Na podstawie swoich doświadczeń naukowo – dydaktycznych, a co za tym możliwością zwiedzania jaskiń nie udostępnionych dla taternictwa jaskiniowego DK argumentowała, że część z tych jaskiń jest bardziej zaśmiecona niż jaskinie udostępnione, które są kontrolowane przez grotolarzów. Dla dyr. ZK nie był to argument dla którego należałoby udostępnić kolejne jaskinie TZ.

3. DK otworzyła dyskusję w sprawie taborów stwierdzeniem, że planowana likwidacja Rąbanisk (bieżący rok), a zwłaszcza kasacja Szałasisk (2009 jest ostatnim rokiem ich funkcjonowania), jakie zostały wpisane do Planu Ochrony Przyrody TPN, są dla środowiska szokiem.

DK zwróciła uwagę na fakt, że środowisko taternickie nie zaakceptuje sytuacji, w której jednocześnie nie udaje się osiągnąć postępu w sprawie udostępnienia wspinaczkowego TZ oraz że tabor na Rąbaniskach nie będzie już funkcjonował w ogóle, a tabor na Szałasiskach – ostatni rok.

DK zwróciła uwagę, że sytuacja bazy tatrzańskiej PZA jest bardzo zła od wielu lat, gdyż jeśli istnieją jakieś pisma związane z jej funkcjonowaniem, to albo mówią o jej likwidacji, albo o jej tymczasowym istnieniu. Złożyła też po raz drugi pismo (pierwsze zostało wysłane w maju 2008) z wnioskiem o udostępnienie PZA projektu Planu wraz z materiałami źródłowymi.

Dyr. ZK poinformował, że sprawa jest przesądzona, a termin składania uwag do planu dawno minął, że plan był wyłożony, strony, które są przewidziane ustawowo były poinformowane i sprawa jest zamknięta. AP wyraził zdziwienie, że w przypadku planu ochrony procedura przypomina plan zagospodarowania przestrzennego, a DK złożyła pismo wyrażające [stanowisko PZA](#) w sprawie planów likwidacji przez TPN obozowisk taternickich.

W najbliższym czasie PZA ma otrzymać Plany Ochronne, po zatwierdzeniu ich przez Radę Naukową TPN, oraz ustosunkować się do nich, zanim zostaną przesłane do Ministerstwa Środowiska.

Dyr. ZK i dyr. PS wymienili liczne powody, dla których Szałasiska muszą zostać zlikwidowane z najważniejszym, tj. lokalizacją w strefie ochrony ścisłej. DK ripostowała, że zarówno schronisko w Morskim Oku, jak i inne schroniska również leżą w tej strefie funkcjonując przez cały rok, podczas gdy tabory działają tylko przez 2 miesiące. Trudno zatem zgodzić się z opinią, że tabory mają negatywny wpływ na przyrodę tatrzańską i dlatego

konieczna jest ich likwidacja, a oddziaływanie pozostałych, całorocznie działające obiektów jest dla TPN do zaakceptowania.

Dyr. PS zwrócił uwagę, że TPN prowadzi negocjacje o odzyskanie pawilonu i gdyby TPN sprawę rozwiązał to być może PZA mógłby zagospodarować część pomieszczeń. AP wyraził wątpliwości i podkreślił, że kolejne dyrekcje TPN kuszą kolejne zarządy PZA mirażami nt. pawilonu od lat 70-tych i nic nigdy z tego nie wyniknęło. AP stwierdził, że informacja o likwidacji Szałasisk wywoła w środowisku efekt bomby atomowej.

W reakcji na to stwierdzenie, dyr. ZK przypomniał, że informował przedstawiciela PZA, kol. Pawlikowskiego, o planowanej likwidacji taborów już 10 lat wcześniej, w związku z tym nie może być mowy o żadnej bombie, bo ten fakt powinien być wszystkim wiadomy. AP stwierdził, że nic mu nie wiadomo o tym, aby zarząd PZA kiedykolwiek wiedział czy oficjalnie był informowany w przeciągu ostatnich 10 lat o tak definitywnej decyzji, a zeszłoroczna Rada Parku miała właśnie być początkiem dyskusji o przyszłości taboru w Moku. O ile bowiem likwidacja taboru na Hali jest możliwa do pogodzenia się w związku z potencjalną rozbudową Betlejemki, o tyle likwidacja taboru w Moku oznaczać będzie całkowitą katastrofę, a wspinacze zaczną po prostu biwakować „po krzakach” i taki będzie w rezultacie efekt tego działania na ochronę przyrody. DK zwróciła uwagę, że nawet jeśli informacje o likwidacji taborów dochodziły do wspinaczy drogą nieoficjalną, to jest oczywiste, że każdy nowy zarząd ma nadzieję na zmiany na lepsze.

Dyr. PS łagodził mówiąc, że jeśli nawet nie pawilon, to ew. budynki na Łysej Polanie mogłyby stać się terenem bazy PZA, zaś specjalny „wspinaczkowy” bus mógłby dowozić wspinaczy do gór. Dyskutowano następnie o możliwych szczegółach tego rozwiązania, do którego oboje przedstawiciele wspinaczy odnosili się z rezerwą, z powodu licznych komplikacji jakie taki pomysł niesie, oraz trudności bądź całkowitej niemożności zorganizowania transportu powrotnego. Dyr. PS przyznał, że najprawdopodobniej wspinacze musieliby po prostu wracać na Łysą Polanę piechotą. AP podkreślił, że Fundacja i PZA (w ramach programów Unii) mogą przeznaczyć znaczne sumy na remont taboriska i na dostosowanie go do wymogów ochrony środowiska, jednak nie zgodzą się na jego likwidację. Przywołano następnie przykład słynnej próby likwidacji Camp Four w Yosemite, a delegacja PZA i FK podkreśliła, że Szałasiska mają dla polskich taterników taki właśnie status oraz że PZA, FK i wszystkie podmioty reprezentujące środowisko wspinaczy użyją wszelkich możliwych środków (rozmowy z Radą Naukową TPN, pisma do Ministerstwa Środowiska oraz Ministerstwa Sportu i Turystyki, wielka akcja społeczna), aby przedłużyć jego istnienie. Przy okazji rozmów o taborze na Rąbaniskach DK przypomniała sprawę zw. ze śmieciami, które nie zostały zwiezione przed zimą (2007/2008) i ich szkodliwym wpływie na środowisko. DK powiedziała, że od momentu, gdy tylko dowiedziała się o tych śmieciach zostały one usunięte w ciągu 3 dni. DK wspomniała, że w notce o śmieciach znalazły się również zarzuty w stosunku do PZA o używanie tablic TPN do różnych celów na taborze, oraz o słownych zarzutach zw. z kwiatami w oknach Betlejemki konkludując, że czasami w relacjach pomiędzy TPN a PZA występuje pewne przewrażliwienie.

4. W trakcie rozmów odbyła się również dyskusja nt. instalacji spitów. DK zauważyła, że PZA został poproszony o umieszczenie na stronie PZA pisma dyr. TPN w sprawie [zasad umieszczania stałych punktów asekuracyjnych na terenie TPN](#). AP zwrócił uwagę, że informował TPN w momencie powstawania zarządzenia, o nieprecyzyjności zapisów (przede wszystkim o tym, że właściwe jest określenie „kotwa wiercona” a nie „stały punkt” bo to oznacza jakikolwiek punkt, także hak czy stałą kostkę) oraz niemożności jego praktycznej realizacji, tj. uzyskiwania zgody na instalację kotwy a’priori (z wielu powodów). Dyr. PS stwierdził, że generalnie chodzi o informowanie TPN o instalacji punktów, nie zaś o uzyskiwanie zgody w każdej sytuacji, toteż zadawała go także informacja post factum.

Zasugerował też możliwość zmiany zarządzenia tak, aby nadać mu treść bardziej dostosowaną do realiów. AP i DK wyrazili zadowolenie z powodu takiego postawienia sprawy i zadeklarowali pełne współdziałanie w zakresie zapewnienia przepływu informacji do TPN nt. instalowanych kotew.

Na czym spotkanie zakończono

Autoryzacja treści sprawozdania w imieniu TPN – **Szymon Ziobrowski**

Tatrzański Park Narodowy

Chałubińskiego 42 a | 34-500 Zakopane
tel. (0 18) 202 32 00 | fax (0 18) 206 35 79
www.tpn.pl | e-mail: sekretariat@tpn.pl

z miłości do gór

Zakopane, 18 luty 2009 r.

DSFP2.3.745/05/2009

Polski Związek Alpinizmu
ul. Noakowskiego 10/12
00-666 Warszawa

W związku z planem utworzenia komisji do spraw uprawiania taternictwa na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego zwracam się z uprzejmą prośbą o przesłanie propozycji dwóch przedstawicieli reprezentujących Polski Związek Alpinizmu. Proponujemy, aby jedna z ww. osób należała do grupy czynnych instruktorów.

W miarę możliwości proszę również o przekazanie tej informacji do środowiska wspinaczy nie zrzeszonych w celu wyłonienia osoby reprezentującej ich w ww. komisji.

DYREKTOR
P. Skawiński

dr inż. Paweł Skawiński

Polski Związek Alpinizmu	
Wpływ	Znak
27/02/09	112/09
Załączniki	

Otrzymują:

1. Polski Związek Alpinizmu
2. a/a B CH

Polski
Związek
Alpinizmu

POLISH
MOUNTAINEERING
ASSOCIATION

MEMBER
OF THE INTERNATIONAL
MOUNTAINEERING
AND CLIMBING FEDERATION,
INTERNATIONAL UNION
OF SPELEOLOGY
AND INTERNATIONAL
FEDERATION
OF SPORT CLIMBING

ul. Noakowskiego 10 m. 12, 00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48 22 875 85 05
e-mail: biuro@pza.org.pl, <http://pza.org.pl>

NIP: 527-21-39-619, KRS: 000097455
Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy
dla m. st. Warszawy w Warszawie
XII Wydział Gospodarczy KRS

Konto bankowe:
48 1500 1126 1211 2009 3906 0000

Dyrekcja
Tatrzańskiego Parku Narodowego
ul. Chałubińskiego 42a
34-500 Zakopane

L.dz. PZA - 133/09

Warszawa, 12.03.2009

Szanowni Państwo,

Z dużym niepokojem przyjęliśmy Waszą propozycję, aby przy TPN powołać jeszcze jedną, oprócz istniejącej przy PZA, komisję ds. wspinania w Tatrach. Być może nie takie były Państwa intencje, ale odbieramy ten pomysł jako próbę negocjowania mandatu Komisji Tatrzańskiej, a de facto, jako próbę wpłynięcia na skład reprezentacji środowiska wspinaczkowego w rozmowach z TPN. Zbiega się to w czasie z przedstawioną nam odmową udostępnienia fragmentu Tatr Zachodnich, akcją "zero tolerancji" i drakońskimi planami likwidacji bazy tatrzańskiej, co do których wyraziliśmy nasz zdecydowany sprzeciw. Jednoznaczne nasze stanowisko skłoniło Państwa, jak się zdaje, do próby powołania nowego, wygodniejszego tworu w miejsce "opornej" Komisji Tatrzańskiej.

Fakt, że PZA reprezentuje alpinistów z mocy prawa - jako Polski Związek Sportowy - nie jest tutaj może najistotniejszy. Zdecydowanie ważniejsze jest, że szefowie Komisji Roboczych przy zarządzie PZA, w tym przewodnicząca KT Ditta Kicińska, zostali wybrani na swoje stanowiska głosami delegatów klubów na Walnym Zjeździe w zwykłej dla stowarzyszeń demokratycznej procedurze. W skład Komisji Tatrzańskiej wchodzi ponadto wiceprezes Piotr Xięski (jako reprezentant środowiska instruktorskiego, a także przewodniczący Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej), Magdalena Słupińska (projekty z zakresu ochrony środowiska) oraz Artur Paszczak - jako przedstawiciel Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki.

Propozycja Państwa jest dla nas niezrozumiała także dlatego, że informowaliśmy Państwa o podpisaniu przez PZA i Fundację Kukuczki oficjalnego porozumienia, zobowiązującego PZA do respektowania praw wspinaczy niezrzeszonych. Na mocy tego porozumienia wspinacze niezrzeszeni są reprezentowani w Komisji Tatrzańskiej, mają zapewniony dostęp do bazy noclegowej PZA, a Fundacja uzyskała nawet wpływ na obsadę stanowisk kierowników obiektów. Liczba osób, które wsparły Fundację swoimi wpłatami sięga 30-tu tysięcy! Nie wiemy, w jaki lepszy sposób można by wyłonić reprezentację dla niezrzeszonych. Nie domyślamy się, jakie inne jeszcze środowiska taternickie wymagałyby, zdaniem Państwa, dodatkowej reprezentacji, ani też jaki miałby być tryb ich powołania. Podkreślamy też, że każdy wspinacz może włączyć się w prace Komisji Tatrzańskiej, jeśli tylko będzie miał czas, ochotę i kompetencje do tego potrzebne.

My wspinacze, we własnym gronie ustaliliśmy komu chcemy powierzyć reprezentowanie nas w rozmowach z TPN. Prosimy Państwa o respektowanie tej decyzji. Prosimy też niezmiennie o merytoryczną dyskusję nad przedłożonymi Państwu postulatami środowiska wspinaczkowego. Postulaty te nie są wymysłem Komisji Tatrzańskiej. Jest to autentyczny głos środowiska taternickiego i mamy nadzieję, że tak właśnie będzie przez Państwa traktowany.

Z taternickim pozdrowieniem,

za Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu

za Zarząd Fundacji Kukuczki

Janusz Onyszkiewicz
PREZES

Jerzy Natkański
DYREKTOR

Polski Związek Alpinizmu

POLISH
MOUNTAINEERING
ASSOCIATION

MEMBER
OF THE INTERNATIONAL
MOUNTAINEERING
AND CLIMBING FEDERATION,
INTERNATIONAL UNION
OF SPELEOLOGY
AND INTERNATIONAL
FEDERATION
OF SPORT CLIMBING

Pan Paweł Skawiński
Dyrektor
Tatrzańskiego Parku Narodowego
Pan Zbigniew Krzan
Wicedyrektor ds. Ochrony Przyrody
ul. Chałubińskiego 42a
34-500 Zakopane

ul. Noakowskiego 10 m. 12, 00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48 22 875 85 05
e-mail: biuro@pza.org.pl, <http://pza.org.pl>

NIP: 527-21-39-619, KRS: 000097455
Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy
dla m. st. Warszawy w Warszawie
XII Wydział Gospodarczy KRS

Konto bankowe:
48 1500 1126 1211 2009 3906 0000

L.dz. PZA – 147/09

Warszawa, 19.03.2009

Szanowni Panowie Dyrektorzy

W związku z opublikowanym na łamach portalu internetowego "Gazety Krakowskiej" 10 marca 2009 roku artykułem pt. "[Taternicy bez obozowisk](#)" autorstwa Pani Haliny Kraczyńskiej, PZA czuje się w obowiązku skomentować zawarte tam wypowiedzi Pana dyr. Zbigniewa Krzana na temat obozowisk taternickich: "Są to paskudne, posklejane z różnych desek budy, które nie licują z otoczeniem i są prawdziwym strupem na tatrzańskiej przyrodzie!", "(...) za komuny taternicy nie mieli pieniędzy i spali pod namiotami. Ale teraz, skoro stać ich na drogi sprzęt, to i na lepsze warunki też ich stać. Mają do dyspozycji schroniska!"

Czujemy się tymi wypowiedziami głęboko urażeni. Stan i wygląd naszych obozowisk wynika w prostej linii z polityki TPN - tyle tylko pozwalacie nam Państwo zrobić. Od wielu lat zgłaszamy gotowość przeprowadzenia proekologicznych inwestycji i doprowadzenia obozowisk do wysokiego poziomu, ale Państwo utrzymujecie niezmiennie stan tymczasowości i nie zgadzacie się na nasze propozycje, pozwalając nam jedynie na podstawowe prace remontowe. W tej sytuacji wypowiedzi Pana dyr. Zbigniewa Krzana uważamy za krzywdzące.

Jest prawdą, że wszystkie znajdujące się na terenie obozowisk obiekty to wykonane z desek [wiaty](#) i [podesty pod namioty](#). Jednak, jak przecież Państwo wiecie, nie są to bynajmniej "[posklejane budy](#)" - a jako nasz komentarz do tak kategorycznej wypowiedzi niech posłuży [materiał fotograficzny](#) dokumentujący przeprowadzone przez PZA w roku 2007 prace remontowe na Polanie Szałasiska. Bieżące prace były kontynuowane również w ubiegłym roku na wszystkich użytkowanych przez PZA obozowiskach. Oczywiście jest, że zarówno do budowy, jak i remontu naszych obiektów używaliśmy drewna - bo na użycie takich materiałów wyraziła zgodę dyrekcja TPN.

Dla całych pokoleń taterników obozowiska wiązały się nie tylko z perspektywą pozbawionego luksusów taniego wypoczynku, ale były miejscem realizacji ich największej pasji - taternictwa. To dzięki nim wyrosła światowa wielkość polskiego alpinizmu. To na nich od 50 lat rozwijała się taternicka kultura. Nazwanie ich "strupem na tatrzańskiej przyrodzie" - zwłaszcza w kontekście koszmarne pawilonu handlowego bezpośrednio sąsiadującego z obozowiskiem - jest więc naszym zdaniem określeniem krzywdzącym i niesprawiedliwym. Odnoszenie się natomiast do poziomu rzekomej zamożności taterników to nie tylko argument niestosowny, ale również merytorycznie niesłuszny. Rzeczywiście, w gronie taterników nie brakuje osób zamożnych, jednak obozowiska służą przede wszystkim młodzieży, głównie studentom, dla których koszty noclegu stanowią niebagatelną sumę. Z tego powodu PZA prowadzi od wielu lat "Akcję Junior" polegająca na oferowaniu noclegów po symbolicznej cenie.

Panie Dyrektorze, taternicy od zawsze spali pod namiotami i ten stan rzeczy z pewnością nie ulegnie zmianie w przyszłości. W wielu górach świata, w których prowadzimy naszą działalność, śpimy nie tylko w namiotach, ale również na [wiszących platformach](#) zwanych portalegde'ami, [w jamach śnieżnych](#), czy wreszcie pod [gołym niebem](#). Jest to po prostu nieodłączny element życia alpinisty. Status finansowy zatem nie ma tu żadnego znaczenia. Jeżeli obozowiska zostaną zlikwidowane, TPN pozbawi nas jedynej sensownej możliwości legalnego noclegu w rejonie Morskiego Oka. W szczytowych okresach na obozowisku przebywa nawet do 100 taterników - jak proponuje ich Pan pomieścić w schronisku Morskie Oko dysponującym 78-ma miejscami i w szczycie sezonu pękającym w swych stuletnich szwach?

Rozumiemy, że media kierują się swoimi prawami, starając się często podsycać ogień konfliktów i sporów. Jednakże gruntownie nie zgadzamy się z wypowiedziami dyr. Krzana umieszczonymi w omawianym artykule. W naszej opinii, dobrym rozwiązaniem byłoby zatem przedstawienie przez Pana dyr. Z. Krzana autorskiego tekstu szerzej omawiającego powody, dla których dalsze funkcjonowanie obozowisk taternickich stoi w konflikcie z ochroną przyrody na terenie TPN. Ze swej strony zobowiązujemy się do zamieszczenia tego materiału na naszych stronach internetowych.

Z taternickim pozdrowieniem

Ditta Kicińska
Komisja Tatrzańska
Polski Związek Alpinizmu

POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU
ZARZĄD
ul. Noakowskiego 10/12
00-666 Warszawa

Zakopane 19.03.2009 r.

Znak spr. DSFP2.060/3/09

**Polski Związek Alpinizmu
Fundacja Kukuczki
ul. Noakowskiego 10 m 12
00-666 Warszawa**

W odpowiedzi na pismo z dnia 12.03.2009 r. informuję, że 28.01.2009 r. w siedzibie TPN, odbyło się spotkanie dotyczące przyszłości taternictwa w Tatrach. Środowisko wspinaczkowe było reprezentowane przez Dittę Kicińską z ramienia Polskiego Związku Alpinizmu oraz Artura Paszczaka z ramienia Fundacji Kukuczki (sprawozdanie ze spotkania można pobrać ze strony PZA oraz TPN). Jedną z wątpliwości zaprezentowanych podczas jego trwania była kwestia reprezentacji przez ww. organizacje całego środowiska, zwłaszcza w kontekście likwidacji karty taternika. M.in. z tego powodu, 10.02.2009 r. zaproszono do siedziby TPN przedstawicieli Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Polskiego Stowarzyszenia Przewodników Wysokogórskich. Podczas tego spotkania padła propozycja powołania grupy konsultacyjnej w skład której wejdą m.in. przedstawiciele służb ratowniczych jak i stowarzyszenia które zawodowo zajmuje się przewodnictwem w terenie wysokogórskim.

W naszym zamierzeniu nie jest i nigdy nie było dublowanie kompetencji Komisji Tatrzańskiej działającej przy PZA. Chodzi nam jedynie o stworzenie platformy, w ramach której dojdzie do wymiany doświadczeń i propozycji pomiędzy wszystkimi podmiotami zainteresowanymi działalnością w Tatrach. Takie rozwiązanie umocni jedynie wagę podejmowanych rozstrzygnięć.

Podkreślam, że nasza propozycja nie jest i nigdy nie była próbą negowania mandatu Komisji Tatrzańskiej działającej przy PZA. Naszym zamierzeniem nie jest również wywieranie wpływu na skład reprezentacji środowiska wspinaczkowego w rozmowach z TPN. Podkreślenie wymaga jednak, że TPN ma pełne prawo doboru partnerów, których zaprasza do rozmów.

Z poważaniem

DYREKTOR
M. Skawliński
dr inż. Paweł Skawliński

Pan Paweł Skawiński
Dyrektor
Tatrzańskiego Parku Narodowego

Pan Zbigniew Krzan
Wicedyrektor ds. Ochrony Przyrody

ul. Chałubińskiego 42a
34-500 Zakopane

L.dz. PZA – 147/09

Polski
Związek
Alpinizmu

POLISH
MOUNTAINEERING
ASSOCIATION

MEMBER
OF THE INTERNATIONAL
MOUNTAINEERING
AND CLIMBING FEDERATION,
INTERNATIONAL UNION
OF SPELEOLOGY
AND INTERNATIONAL
FEDERATION
OF SPORT CLIMBING

ul. Noakowskiego 10 m. 12, 00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48 22 875 85 05
e-mail: biuro@pza.org.pl, <http://pza.org.pl>

NIP: 527-21-39-619, KRS: 000097455
Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy
dla m. st. Warszawy w Warszawie
XII Wydział Gospodarczy KRS

Konto bankowe:
48 1500 1126 1211 2009 3906 0000

Warszawa, 19.03.2009

Szanowni Panowie Dyrektorzy

W związku z opublikowanym na łamach portalu internetowego "Gazety Krakowskiej" 10 marca 2009 roku artykułem pt "[Taternicy bez obozowisk](#)" autorstwa Pani Haliny Kraczyńskiej, PZA czuje się w obowiązku skomentować zawarte tam wypowiedzi Pana dyr. Zbigniewa Krzana na temat obozowisk taternickich: "Są to paskudne, posklejane z różnych desek budy, które nie licują z otoczeniem i są prawdziwym strupem na tatrzańskiej przyrodzie!", "(...) za komuny taternicy nie mieli pieniędzy i spali pod namiotami. Ale teraz, skoro stać ich na drogi sprzęt, to i na lepsze warunki też ich stać. Mają do dyspozycji schroniska!"

Czujemy się tymi wypowiedziami głęboko urażeni. Stan i wygląd naszych obozowisk wynika w prostej linii z polityki TPN - tyle tylko pozwalacie nam Państwo zrobić. Od wielu lat zgłaszamy gotowość przeprowadzenia proekologicznych inwestycji i doprowadzenia obozowisk do wysokiego poziomu, ale Państwo utrzymujecie niezmiennie stan tymczasowości i nie zgadzacie się na nasze propozycje, pozwalając nam jedynie na podstawowe prace remontowe. W tej sytuacji wypowiedzi Pana dyr. Zbigniewa Krzana uważamy za krzywdzące.

Jest prawdą, że wszystkie znajdujące się na terenie obozowisk obiekty to wykonane z desek [wiaty](#) i [podesty pod namioty](#). Jednak, jak przecież Państwo wiecie, nie są to bynajmniej "[posklejane budy](#)" - a jako nasz komentarz do tak kategorycznej wypowiedzi niech posłuży [materiał fotograficzny](#) dokumentujący przeprowadzone przez PZA w 2007 prace remontowe na Polanie Szałasiska. Bieżące prace były kontynuowane również w ubiegłym roku na wszystkich użytkowanych przez PZA obozowiskach. Oczywiście jest, że zarówno do budowy jak i remontu naszych obiektów używaliśmy drewna - bo na użycie takich materiałów wyraziła zgodę dyrekcja TPN.

Dla całych pokoleń taterników obozowiska wiązały się nie tylko z perspektywą pozbawionego luksusów taniego wypoczynku, ale były miejscem realizacji ich największej pasji - taternictwa. To dzięki nim wyrosła światowa wielkość polskiego alpinizmu. To na nich od 50 lat rozwijała się taternicka kultura. Nazwanie ich "strupem na tatrzańskiej przyrodzie" - zwłaszcza w kontekście koszmarnego pawilonu handlowego bezpośrednio sąsiadującego z obozowiskiem - jest więc naszym zdaniem określeniem krzywdzącym i niesprawiedliwym. Odnoszenie się natomiast do poziomu rzekomej zamożności taterników to nie tylko argument niestosowny, ale również merytorycznie niesłuszny. Rzeczywiście, w gronie taterników nie brakuje osób zamożnych, jednak obozowiska służą przede wszystkim młodzieży, głównie studentom, dla których koszty noclegu stanowią niebagatelną sumę. Z tego powodu PZA prowadzi od wielu lat "Akcję Junior" polegającą na oferowaniu noclegów po symbolicznej cenie.

Panie Dyrektorze, taternicy od zawsze spali pod namiotami i ten stan rzeczy z pewnością nie ulegnie zmianie w przyszłości. W wielu górach świata, w których prowadzimy naszą działalność, śpimy nie tylko w namiotach, ale również na [wiszących platformach](#) zwanych portalegde'ami, [w jamach śnieżnych](#), czy wreszcie pod [gołym niebem](#). Jest to po prostu nieodłączny element życia alpinisty. Status finansowy zatem nie ma tu żadnego znaczenia. Jeżeli obozowiska zostaną zlikwidowane, TPN pozbawi nas jedynej sensownej możliwości legalnego noclegu w rejonie Morskiego Oka. W szczytowych okresach na obozowisku przebywa nawet do 100 taterników - jak proponuje ich Pan pomieścić w schronisku Morskie Oko dysponującym 78-ma miejscami i w szczycie sezonu pękającym w swych stuletnich szwach?

Rozumiemy, że media kierują się swoimi prawami, starając się często podsycać ogień konfliktów i sporów. Jednakże gruntownie nie zgadzamy się z wypowiedziami dyr. Krzana umieszczonymi w omawianym artykule. W naszej opinii, dobrym rozwiązaniem byłoby zatem przedstawienie przez Pana dyr. Krzana autorskiego tekstu szerzej omawiającego powody, dla których dalsze funkcjonowanie obozowisk taternickich stoi w konflikcie z ochroną przyrody na terenie TPN. Ze swej strony zobowiązujemy się do zamieszczenia tego materiału na naszych stronach internetowych.

Z taternickim pozdrowieniem

Ditta Kicińska
Komisja Tatrzańska
Polski Związek Alpinizmu

POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU
ZARZĄD
ul. Noakowskiego 10 / 12
00-666 Warszawa

Zakopane 01.04.2009 r.

Znak spr. DSFP2.060/5/09

Polski Związek Alpinizmu	
Wpływ	Znak
9/04/09	185/09
Załączniki	

Polski Związek Alpinizmu
Fundacja Kukuczki
ul. Noakowskiego 10 m 12
00-666 Warszawa

W nawiązaniu do wcześniejszej korespondencji dotyczącej przyszłości obozowisk taternickich oraz udostępnienia ścian Giewontu oraz Wielkiej Turni informuję, że:

1. Sprawa likwidacji obozowiska na Rąbaniskach jest przesądzona, ponieważ naszym zdaniem potrzeby bytowe taterników mogą być zaspokojone w oparciu o ośrodek szkoleniowy Batlejemka z uwzględnieniem możliwości rozbudowy tego obiektu.
2. Obozowisko na Szalasiskach będzie funkcjonować do czasu zagospodarowania lokalizacji alternatywnej tj. pawilonu lub byłego parkingu na Włosienicy. Sprawa przeniesienia obozowiska powinna zostać zakończona do końca 2010 r.
3. Udostępnienie ścian Giewontu oraz Wielkiej Turni, jest aktualnie niemożliwe. Oba obiekty są położone na terenie parku narodowego i dodatkowo objęte granicami obszaru Natura2000. Na terenie TPN obowiązują zakazy określone w art. 15 ustawy o ochronie przyrody. Odstępstwo od nich jest możliwe, o ile jest to uzasadnione potrzebą ochrony przyrody, wykonywaniem badań naukowych, celami edukacyjnymi, kulturowymi, turystycznymi, rekreacyjnymi, **sportowymi** lub celami kultu religijnego i nie spowoduje to negatywnego oddziaływania na przyrodę parku narodowego. Jednocześnie art. 33 ww. ustawy zabrania podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:
 - 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, lub
 - 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
 - 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Dlatego też ust. 3 tego przepisu wprowadza zasadę, że projekty polityk, strategii, planów i programów oraz zmian do takich dokumentów a także **planowane przedsięwzięcia**, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub obszarów, o których mowa w ust. 2, lub nie wynikają z tej ochrony, wymagają przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku

i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że rozmowy dotyczące udostępniania ścian Giewontu oraz Wielkiej Turni mogą być prowadzone pod warunkiem:

- a) wykazania braku negatywnego oddziaływania na przyrodę parku narodowego
- b) odniesienia się do kwestii oddziaływania na siedliska i gatunki dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Takie opracowanie musi zostać wykonane staraniem i na koszt wnioskodawcy.

Z poważaniem

dr inż. Paweł Skawiński

**Dyrektor
Tatrzańskiego Parku Narodowego
Dr Paweł Skawiński
ul. Chałubińskiego 42a
34-500 Zakopane**

**Polski
Związek
Alpinizmu**

**POLISH
MOUNTAINEERING
ASSOCIATION**

MEMBER
OF THE INTERNATIONAL
MOUNTAINEERING
AND CLIMBING FEDERATION,
INTERNATIONAL UNION
OF SPELEOLOGY
AND INTERNATIONAL
FEDERATION
OF SPORT CLIMBING

ul. Noakowskiego 10 m. 12, 00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48 22 875 85 05
e-mail: biuro@pza.org.pl, <http://pza.org.pl>

NIP: 527-21-39-619, KRS: 000097455
Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy
dla m. st. Warszawy w Warszawie
XII Wydział Gospodarczy KRS

Konto bankowe:
48 1500 1126 1211 2009 3906 0000

L.dz. PZA – 310/09

Warszawa, 15.06.2009

Uwagi i wnioski Polskiego Związku Alpinizmu do Projektu Planu Ochrony Tatrzańskiego Parku Narodowego

Motto

*„Bilans tej rozgrywki między cywilizacją techniczną z jednej strony a dziką przyrodą z drugiej można by opisać w kategoriach militarnych. Oto relacja obrońców przyrody:
Nasze czołgi rozbiły konnicę wroga, naszym komandosom udało się dobić kilku staruszków, zaciekłych zwolenników strony przeciwnej. Wobec natarcia dywizji pancerniej przeciwnika wycofaliśmy się na z góry upatrzone pozycje. Atak helikopterów i myśliwców bombardujących przetrzymaliśmy ukryci w schronach, głęboko pod ziemią. Nie trzeba dodawać, że staruszkowie i konnica to szalasy, dawne szlaki pasterskie i obozowiska taternickie. Dywizja pancerna, helikoptery i samoloty to kolejki linowe, kable energetyczne, asfalt na drogach i komfort w schroniskach”.*

Grocholski M., Zwijacz – Kozica T., 2009. Cywilizacja atakuje. Wyd. TPN, TATRY, 2(28), 58-68.

Wnioski i uwagi odnoszące się do poszczególnych punktów w Projekcie Planu Ochrony TPN przedstawiamy w dalszej części tekstu.

Cieszymy się z wielu zapisów dotyczących udostępniania taternictwa powierzchniowego i jaskiniowego, uwzględniających obecny stan i dający nam nadzieję na korzystne dla naszego środowiska rozwiązania w przyszłości. W pełni zgadzamy się z zapisem dotyczącym pojemności noclegowej dla taterników w rejonie Morskie Oka, Hali Gąsienicowej i na Polanie Rogoźniczańskiej.

Kilka punktów jednak budzi nasz głęboki niepokój. Jesteśmy otwarci na zmiany proponowane przez TPN, niemniej jednak sztywne zapisy dotyczące likwidacji obozowisk taternickich przy braku wpisanej, konkretnej alternatywy np. do czasu rozbudowania Betlejemki czy zmodernizowania pawilonu na Włosienicy stawiają nas w bardzo trudnej sytuacji, w której praktycznie jesteśmy pozbawieni letniej bazy tatrzańskiej. Po analizie Projektu Planu Ochrony TPN ze smutkiem stwierdzamy, że w przypadku bazy noclegowej jesteśmy potraktowani bardziej rygorystycznie niż inne podmioty

Polski Związek Alpinizmu uwagi do Projektu Planu Ochrony Tatrzańskiego Parku Narodowego

korzystające z walorów przyrodniczych Tatr, do czego nawiązujemy mottem, zaczerpniętym z tekstu zamieszczonego w kwartalniku TPN „Tatry”.

Od czasów Jana Gwalberta Pawlikowskiego, naszego wspólnego patrona, obrońcy przyrody Tatr i taternicy byli, są i jak mamy nadzieję nadal będą zawsze po tej samej stronie.

UWAGI I WNIOSKI DO PROJEKTU PLANU OCHRONY TPN

W oparciu o Ustawę o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 oraz Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego Polski Związek Alpinizmu przedstawia uwagi i składa wnioski o dokonanie zmian w następujących punktach Projektu Planu Ochrony TPN:

Załącznik 2:

Identyfikacja oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków

1. Zagrożenie wewnętrzne istniejące.

Lp. 17

Identyfikacja i ocena zagrożeń: *Taternictwo powierzchniowe i jaskiniowe:*

- a) penetracja terenów nieudostępnionych;*
- b) nadmierna penetracja jaskiń;*
- c) biwakowanie.*

Sposób eliminacji lub ograniczania zagrożeń i ich skutków:

jest:

Opracowanie zasad lepszej organizacji udostępniania Parku dla tych form aktywności ludzkiej, eliminowanie nielegalnej aktywności taternickiej poprzez zwiększenie efektywności kontroli terenu i egzekucji prawa, sprzątanie jaskiń i miejsc nielegalnych biwaków, ograniczenie dostępu do miejsc o wybitnych walorach przyrodniczych. Wyeliminowanie negatywnego wpływu obozowisk taternickich na przyrodę Parku.

propozycja zmiany zapisu ostatniego zdania na:

Przeprowadzenie ekspertyz w rejonie obozowisk w celu określenia ich wpływu na przyrodę Parku i uzależnienie ich dalszego funkcjonowania w zależności od wyników badań.

Uzasadnienie do zmian w punkcie 17 oraz w załączniku 5, F, pkt.8:

Przedstawiciele Polskiego Związku Alpinizmu w rozmowach z przedstawicielami Tatrzańskiego Parku Narodowego wielokrotnie mogli usłyszeć o negatywnym wpływie obozowisk na przyrodę Tatr, nigdy jednak nie zostali zaznajomieni z ekspertyzami i badaniami dot. tego wpływu.

Chcemy podkreślić, że zdajemy sobie sprawę z tego, że każdy człowiek zwiedzający TPN ma wpływ na jego przyrodę, bez względu na cele w jakich przebywa na terenie Parku (sportowe, turystyczne, naukowe czy nawet te związane z ochroną przyrody).

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o przedstawienie nam oceny zagrożeń związanych z istnieniem obozowisk taternickich, analiz skuteczności dotychczasowych sposobów ochrony oraz ekspertyz (z art. 20, ust. 1, pkt. 1, 2 i 4 oraz ust. 2, pkt. 1 Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004; rozdz. 3, par. 8.1; pkt. 5, 6 i 9 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie

Polski Związek Alpinizmu uwagi do Projektu Planu Ochrony Tatrzańskiego Parku Narodowego

sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody).

PZA zobowiązuje się do współpracy z TPN przy opracowywaniu koncepcji ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń związanych z obozowiskami (art. 20, ust. 2, pkt. 2 Ustawy o ochronie przyrody; rozdz. 3, par. 8.1; pkt. 10 Rozporządzenia), jednak nie zgadza się na ich likwidację w sytuacji braku oceny ich wpływu na przyrodę oraz co najważniejsze - braku zapewnionej alternatywy noclegowej dla taterników w innym miejscu niż dotychczasowe obozowiska.

Wyrażamy głęboką nadzieję, że w związku z naszą bazą tatrzańską usytuowaną w rejonie Morskiego Oka, w połowie czerwca roku 2011 nie znajdziemy się w sytuacji takiej, jak w chwili obecnej w Dolinie Suchoj Wody: brak zgody na funkcjonowanie obozowiska na Rąbaniskach i brak dla nich jakiegokolwiek alternatywy.

W Projekcie Planu Ochrony TPN nie zostały uwzględnione skutki likwidacji obozowisk (zgodnie z art. 20, ust. 3, pkt. 2 Ustawy o ochronie przyrody). W bieżącym roku w przypadku likwidacji obozowiska na Rąbaniskach i zarazem braku alternatywy jednym ze skutków będzie zwiększona liczba taterników nocujących nielegalnie w górach.

Uwzględniona w Projekcie koncepcja rozbudowy Centralnego Ośrodka Szkolenia Betlejemka (z której bardzo się cieszymy) będzie miała szanse realizacji w perspektywie co najmniej 3 lat w związku z koniecznością dokonania wielu uzgodnień, pozyskania zezwoleń budowlanych i środowiskowych, w końcu właściwą realizacją inwestycji.

W związku z tym, w przypadku zapisu o likwidacji obozowiska na Rąbaniskach zwracamy się z prośbą o zapisanie w planach również konkretnej alternatywy do momentu rozbudowania Betlejemki.

W Projekcie Planu Ochrony TPN nie zostały oszacowane koszty przewidywanych skutków wprowadzenia Planu (zgodnie z rozdz. 3, par. 8.1, pkt. 12 Rozporządzenia), których olbrzymią część poniesie Polski Związek Alpinizmu (rozbudowa Betlejemki, budowa noclegowni w pawilonie na Włosienicy czy modernizacja Włosienicy), jak również Tatrzański Park Narodowy. PZA jest otwarte na takie rozwiązania, jednak nie są one możliwe do zrealizowania jednocześnie w tym samym czasie, i to w roku 2010, a takie działania wymusza na nas Projekt Planu w obecnej formie.

Załącznik 3

Obszary objęte ochroną ścisłą, czynną oraz krajobrazową

XI. Inwentaryzacja, badania naukowe i monitoring

Ekosystemy wodne

Lp. dodatkowy punkt po pkt. 2:

Rodzaj działalności:

Badania i monitorowanie jakości wód z zakresu chemizmu i bakteriologii na wybranych stanowiskach z określoną cyklicznością.

Sposób wykonania i zakres:

X prób z potoków w sąsiedztwie wszystkich obiektów na terenie TPN – wiosna, lato, jesień

Lokalizacja:

Okolice schronisk turystycznych, baz taternickich i pozostałych obiektów na terenie TPN

Uzasadnienie:

Polski Związek Alpinizmu uwagi do Projektu Planu Ochrony Tatrzańskiego Parku Narodowego

Stwierdzenie rzeczywistego zanieczyszczenia wód na obszarach o rozwiniętej infrastrukturze turystycznej i zapobieganie zagrożeniom (rozdz. 6, par. 23, ust. 1 Rozporządzenia).
Monitoring wód w pobliżu dużych skupisk turystycznych i obozowisk taternickich oraz innych obiektów na terenie TPN, w celu określenia rzeczywistego wpływu w/w na środowisko przyrodnicze.

Załącznik 5

Obszary i miejsca udostępniane dla celów naukowych, edukacyjnych, kulturowych, turystycznych, rekreacyjnych oraz sportowych, sposoby ich udostępniania oraz maksymalna liczba osób mogących przebywać jednocześnie w tych miejscach

F. Miejsca udostępniane w celach sportowych

Lp.4

Obszary udostępniania:

Tereny wyznaczone dla taternictwa powierzchniowego:

W rejonie Morskiego Oka w obrębie grani i leżących poniżej ścian na obszarze od Przełęczy Białczańskiej poprzez Rysy, Mięguszwieckie Szczyty i Cubrynę do Wrót Chałubińskiego, wraz z boczną granią Mnicha (Oddz. 51a, b, i, h, j, 58d, i).

W rejonie Doliny Pięciu Stawów Polskich wraz z Dolinką Buczynową od szczytu Świnicy do Przełęczy Zawrat pomiędzy granią a czerwono znakowanym szlakiem turystycznym oraz w obrębie grani i leżących niżej ścian od Przełęczy Zawrat po Małą Buczynową Przełęczkę (Oddz. 78a, b).

W rejonie Hali Gąsienicowej w obrębie grani i leżących poniżej ścian od Żółtej Przełęczy przez Granaty, Kozi Wierch, Zawratową Turnię, Świnicę do Świnickiej Przełęczy, wraz z boczną granią Kościelców po Karb (Oddz. 98g, 97h, 108l).

Na zachodniej ścianie bramy skalnej u wylotu Doliny Lejowej (Oddz. 52a, 53a)

Na skale w żlebie Jaroniec (Oddz. 49c).

Sposoby udostępniania:

Udostępnienie dla taternictwa powierzchniowego oraz szkoleń z zakresu taternictwa powierzchniowego na zasadach określonych zarządzeniem.

Maksymalna liczba osób mogąca przebywać jednocześnie w danym miejscu: 200

Lp.5

Obszary udostępniania:

Jaskinie udostępnione dla taternictwa jaskiniowego:

Barania (Oddz. 245m), Czarna (Oddz. 251b), Dudnica (Oddz. 196g), Goryczkowa (Oddz. 186d), Kalacka (Oddz. 196a), Kasprowa Niżnia (Oddz. 183c), Kasprowa Średnia (Oddz. 182c), Kasprowa Wyżnia (Oddz. 182c), Koprowa Studnia (Oddz. 244h), Małolącka (Oddz. 244h), Marmurowa (Oddz. 245n), Miętusia (Oddz. 243c), Miętusia Wyżnia (Oddz. 243k), Pod Dachem (Oddz. 245n), Pod Wantą (Oddz. 245m), Pomarańczarnia (Oddz. 244h), Przy Przechodzie (Oddz. 244h), System Ptasiej: - Ptasia Studnia (Oddz. 245n), - Lodowa Litworowa (Oddz. 245n), - Nad Dachem (Oddz. 245n), - Studnia za Murem (Oddz. 245n), - Śpiących Rycerzy (Oddz. 217j), - Śpiących Rycerzy - Wyżnia (Oddz. 217a), Tunel Małolącki (Oddz. 244h), System Wielka Śnieżna: - Wielka Śnieżna (Oddz. 244h), - Jasny Awen (Oddz. 244h), - Nad Kotlinami (Oddz. 244h), - Wielka Litworowa (Oddz. 245n), -Wodna pod Pisaną (Oddz. 255a), - Zimna z wyłączeniem Jaskini Białej od połączenia z Korytarzem nad Łukami (Oddz. 250b)

Sposoby udostępniania:

Znane (udokumentowane) i ubezpieczone w stałe punkty asekuracyjne ciągi jaskiniowe, udostępnione dla taternictwa jaskiniowego oraz szkoleń z zakresu taternictwa jaskiniowego.

Maksymalna liczba osób mogąca przebywać jednocześnie w danym miejscu: 100

Składamy wniosek o zmianę punktu dotyczącego maksymalnej liczby osób przybywającej w jednym miejscu.

Uzasadnienie:

Z punktu tego nie wynika jasno określenie: „dane miejsce”. Czy oznacza ono wszystkie jaskinie czy – w co trudno uwierzyć – jedną?

W chwili obecnej teoretycznie na wejścia w jednym dniu do wszystkich udostępnionych jaskiń można uzyskać 555 zezwoleń (mamy 37 udostępnionych jaskiń i dla każdej 15 osobowejś na dzień).

Taternicy jaskiniowi nie wykorzystują w jednym dniu tej możliwości, jednak zapis 100 osób – jest dla nas niesprzyjający w stosunku do dotychczasowej sytuacji.

Zwracamy się z prośbą o dotychczasowy zapis: 15 osobowejś/dzień do jednej jaskini, albo we współpracy z Komisją Taternictwa Jaskiniowego o określenie nowych osobowejś dla każdej jaskini (np. do Jaskini Śnieżnej i do Jaskini pod Wantą ta liczba może się różnić – zmiany te sugerowali sami pracownicy TPN podczas spotkań KTJ PZA - TPN).

Uwaga do maksymalnej liczby osób mogących przebywać jednocześnie w danym miejscu, zarówno w przypadku taterników powierzchniowych, jak i jaskiniowych:

zwracamy się z prośbą o lepsze sprecyzowane pojęcia: „dane miejsce”, gdyż obecny zapis jest niejasny.

Lp. 6

Obszary występowania:

Tereny udostępnione dla taternictwa powierzchniowego oraz jaskinie dla taternictwa jaskiniowego.

Sposoby udostępniania:

jest:

Udostępnianie dla prowadzenia działalności szkoleniowej z zakresu taternictwa powierzchniowego i jaskiniowego zgodnie z posiadanymi uprawnieniami.

wniosek o zmianę na:

Udostępnianie dla prowadzenia działalności sportowej i szkoleniowej z zakresu taternictwa powierzchniowego i jaskiniowego zgodnie z posiadanymi uprawnieniami.

Maksymalna liczba osób mogąca przebywać jednocześnie w danym miejscu:

Tereny udostępnione dla taternictwa powierzchniowego – 20

Jaskinie udostępnione dla taternictwa jaskiniowego – 10.

Uwaga:

Zwracamy się z prośbą o wyjaśnienie czy punkt 6 dotyczy udostępnienia terenów do wspinania i jaskiń, o które PZA zabiega od kilku lat?

Jeśli tak - PZA składa wniosek o zapis z konkretnymi miejscami, które po spełnieniu warunków mogą być udostępnione oraz o bardziej jasny i czytelny zapis dotyczący tego udostępnienia.

Jeśli nie – prosimy o uwzględnienie tych zapisów w Lp. 5, łącznie z informacją o warunkach ewentualnego udostępnienia.

Dla terenów udostępnionych dla wspinania są to:

Tatry Wysokie:

- Żabi Niżni

- Przełęczki pod Żabią Czubą (masyw Żabiego Niżnego z możliwością podejścia i zejścia wyłącznie znad Czarnego Stawu)

Tatry Zachodnie:

- północna ściana Giewontu – w okresie zimowym
- Mur Wielkiej Turnii - w okresie zimowym
- Raptawicki Mur (warunki: rejon udostępniony w okresie 1 VII – 31 X, zakaz otwierania nowych dróg – zachowanie status quo, zakaz instalacji kotw wierconych, po ukończeniu wspinaczki powrót następuje zjazdami do podstawy ściany, dopuszczalna liczba osób w rejonie – do określenia.
 - Wyżnia Raptawicka Grań – zakaz wspinania
 - Raptawicki Mnich – dopuszczone do wspinania wyłącznie drogi: *Kiedrowski, Wolf Narożniak i Droga Angielska*
 - Pośrednia Raptawicka Grań – wspinaczka tylko do końca trudności skalnych, wyłącznie na drogach: *Seul 88* (1 wyciąg), *Mokre Zacięcie* (3 wyciągi), *Rysa Drzewusa* (1 wyciąg), *Hematytówka* (4 wyciągi); powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki
 - Niżnia Raptawicka Grań - wspinaczka wyłącznie na drogach: *Międzyomiastowa, Trawers - Międzyomiastowej, Wojaś-Włodarczyk* (z prostowaniem), *Sensa Mia, Włodarczyk-Wojaś, Dwanaście Kwachów, Feniks* oraz na dwóch jednowyciągowych drogach sportowych (bez nazwy) w dolnej części ściany; powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki
 - Świecznik Raptawicki – zakaz wspinania
 - Raptawicka Turnia – wspinaczka wyłącznie na drogach: *Ulisess, Kamikaze, Łamaniec* (drogi sportowe, wyposażone w komplet punktów asekuracyjnych), *Szare Zacięcie* z wariantem *Remember My Member, Droga Kiełkowskiego, Droga Wolfa*; powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki.

Dla jaskiń udostępnionych dla taternictwa jaskiniowego są to:

Tatry Zachodnie:

- 1) Studnia w Kazalnicy, Szczelina Chochołowska, Zośka – Zagonna, Niebieska Studnia, Szara Studnia,
- 2) Mała w Mułowej, Śnieżna Studnia, Bańdzioch Kominiarski – warunek udostępnienia: przeprowadzenie inwentaryzacji aktualnego stanu przyrodniczego. Jednocześnie wnioskujemy o zmianę zapisu dotyczącego ilości maksymalnej ilości osób przebywających w danym miejscu po uwzględnieniu zapotrzebowań i wpływu na środowisko wraz z KTJ PZA.

Lp. 8

Obszary udostępniania:

Centralny Ośrodek Szkolenia PZA „Betlejemka” (Oddz. 180i);
Polana Rogoźniczańska (Oddz. 270a), Włosienica (Oddz 55a, b)

Sposoby udostępniania: Baza szkoleniowonoclegowa dla taterników.

Likwidacja obozowiska Szalasiska do 2010 i przeniesienie w inne miejsce.

Maksymalna liczba osób mogąca przebywać jednocześnie w danym miejscu:

Centralny Ośrodek Szkolenia PZA „Betlejemka” – 80
Polana Rogoźniczańska – 100
Włosienica – 80

propozycja zmiany na:

Obszary udostępniania:

Centralny Ośrodek Szkolenia PZA „Betlejemka” (Oddz. 180i);
Polana Szalasiska/Włosienica (Oddz 55a, b)/inne miejsce
Polana Rabaniska/inne miejsce noclegowe
Polana Rogoźniczańska (Oddz. 270a).

Sposoby udostępniania: Baza szkoleniowonoclegowa dla taterników.
 Funkcjonowanie obozowisk uzależnione od ekspertyz i badań dotyczących ich wpływu na przyrodę.
 Możliwość ich likwidacji po negatywnych (w przypadku wystąpienia negatywnych wyników) wynikach ekspertyz i badań oraz w przypadku zapewnienia innych miejsc noclegowych dla taterników.

Maksymalna liczba osób mogąca przebywać jednocześnie w danym miejscu:
 Centralny Ośrodek Szkolenia PZA „Betlejemka, Rąbaniska/inne miejsce – 80
 Szalasiska/Włosienica/inne miejsce - 80
 Polana Rogoźniczańska – 100

TABELKI

ZAŁĄCZNIK 2

Identyfikacja oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczania istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków

I. Zagrożenia wewnętrzne istniejące:

Lp.	Identyfikacja i ocena zagrożeń	Sposób eliminacji lub ograniczania zagrożeń i ich skutków
17.	Taternictwo powierzchniowe i jaskiniowe: a) penetracja terenów nieudostępnionych; b) nadmierna penetracja jaskiń; c) biwakowanie.	Opracowanie zasad lepszej organizacji udostępniania Parku dla tych form aktywności ludzkiej, eliminowanie nielegalnej aktywności taternickiej poprzez zwiększenie efektywności kontroli terenu i egzekucji prawa, sprzątanie jaskiń i miejsc nielegalnych biwaków, ograniczenie dostępu do miejsc o wybitnych walorach przyrodniczych. Wyeliminowanie negatywnego wpływu obozowisk taternickich na przyrodę Parku. <u>Wniosek o zmianę zdania:</u> <i>Wyeliminowanie negatywnego wpływu obozowisk taternickich na przyrodę Parku.</i> na: <i>Przeprowadzenie ekspertyz w rejonie obozowisk w celu określenia ich wpływu na przyrodę Parku i uzależnienie ich dalszego funkcjonowania w zależności od wyników badań (zgodnie z art. 20, ust. 1, pkt. 1, 2 i 4 oraz ust. 2, pkt. 1 Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 oraz roz. 3, ust. 8.1; pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r.)</i>

Załącznik 4**DZIAŁANIA OCHRONNE NA OBSZARACH OCHRONY ŚCISŁEJ, CZYNNEJ I KRAJOBRAZOWEJ, Z PODANIEM RODZAJU, ZAKRESU I LOKALIZACJI TYCH DZIAŁAŃ****2. Rodzaj, zakres i lokalizacja działań ochronnych**

Lp.	Rodzaj działalności	Sposób wykonania i zakres	Lokalizacja
XI. Inwentaryzacja, badania naukowe i monitoring			
Ekosystemy wodne			
2a/ 3	dodać punkt: Badania i monitorowanie jakości wód z zakresu chemizmu i bakteriologii na wybranych stanowiskach z określoną cyklicznością.	X prób z okolic schronisk (3 razy) i bazy tatrzańskiej PZA oraz wszystkich obiektów na terenie TPN – wiosna, lato, jesień	okolice schronisk turystycznych, baz taternickich i pozostałych obiektów na terenie TPN

ZAŁĄCZNIK 5

Obszary i miejsca udostępniane dla celów naukowych, edukacyjnych, kulturowych, turystycznych, rekreacyjnych oraz sportowych, sposoby ich udostępniania oraz maksymalna liczba osób mogących przebywać jednocześnie w tych miejscach

F. Miejsca udostępniane w celach sportowych

Lp.	Obszary udostępniania	Sposoby udostępniania	Maksymalna liczba osób mogąca przebywać jednocześnie w danym miejscu
4.	Tereny wyznaczone dla taternictwa powierzchniowego: W rejonie Morskiego Oka w obrębie grani i leżących poniżej ścian na obszarze od Przełęczy Białczańskiej poprzez Rysy, Mięguszwieckie Szczyty i Cubrynę do Wrót Chałubińskiego, wraz z boczną granią Mnicha (Oddz. 51a, b, i, h, j, 58d, i). W rejonie Doliny Pięciu Stawów Polskich wraz z Dolinką Buczynową od szczytu Świnicy do Przełęczy Zawrat pomiędzy granią a czerwono znakowanym szlakiem turystycznym oraz w obrębie grani i leżących niżej ścian od Przełęczy Zawrat po Małą Buczynową Przełęczkę (Oddz. 78a, b).	Udostępnienie dla taternictwa powierzchniowego oraz szkoleń z zakresu taternictwa powierzchniowego na zasadach określonych zarządzeniem.	200

	W rejonie Hali Gąsienicowej w obrębie grani i leżących poniżej ścian od Żółtej Przełęczy przez Granaty, Kozi Wierch, Zawratową Turnię, Świnicę do Świnickiej Przełęczy, wraz z boczną granią Kościelców po Karb (Oddz. 98g, 97h, 108l). Na zachodniej ścianie bramy skalnej u wylotu Doliny Lejowej (Oddz. 52a, 53a) Na skale w żlebie Jaroniec (Oddz. 49c).		
5.	Jaskinie udostępnione dla taternictwa jaskiniowego: Barania (Oddz. 245m), Czarna (Oddz. 251b), Dudnica (Oddz. 196g), Goryczkowa (Oddz. 186d), Kalacka (Oddz. 196a), Kasprowa Niżnia (Oddz. 183c), Kasprowa Średnia (Oddz. 182c), Kasprowa Wyżnia (Oddz. 182c), Koprowa Studnia (Oddz. 244h), Małolącka (Oddz. 244h), Marmurowa (Oddz. 245n), Miętusia (Oddz. 243c), Miętusia Wyżnia (Oddz. 243k), Pod Dachem (Oddz. 245n), Pod Wantą (Oddz. 245m), Pomarańczarnia (Oddz. 244h), Przy Przechodzie (Oddz. 244h), System Ptasiej: - Ptasia Studnia (Oddz. 245n), - Lodowa Litworowa (Oddz. 245n), - Nad Dachem (Oddz. 245n), - Studnia za Murem (Oddz. 245n), - Śpiących Rycerzy (Oddz. 217j), - Śpiących Rycerzy - Wyżnia (Oddz. 217a), Tunel Małolącki (Oddz. 244h), System Wielka Śnieżna: - Wielka Śnieżna (Oddz. 244h), - Jasny Awen (Oddz. 244h), - Nad Kotlinami (Oddz. 244h), - Wielka Litworowa (Oddz. 245n), - Wodna pod Pisaną (Oddz. 255a), - Zimna z wyłączeniem Jaskini Białej od połączenia z Korytarzem nad Łukami (Oddz. 250b).	Znane (udokumentowane) i ubezpieczone w stałe punkty asekuracyjne ciągi jaskiniowe, udostępnienie dla taternictwa jaskiniowego oraz szkoleń z zakresu taternictwa jaskiniowego.	100 <u>wniosek o zmianę tego zapisu na:</u> 15 osobowejść/dzień do jednej jaskini lub określenie osobowejść osobno dla każdej jaskini we współpracy z KTJ PZA lub ustala się dopuszczalny limit wejść do jaskiń określony przez Dyrektora Parku
6.	Tereny udostępnione dla taternictwa powierzchniowego oraz jaskinie dla taternictwa jaskiniowego.	Udostępnianie dla prowadzenia działalności szkoleniowej z zakresu taternictwa powierzchniowego i jaskiniowego zgodnie z posiadanymi uprawnieniami.	Tereny udostępnione dla taternictwa powierzchniowego – 20 Jaskinie udostępnione dla taternictwa jaskiniowego – 10.

	<u>wniosek o zmianę zapisu na:</u> <u>Tereny udostępnione dla</u> <u>taternictwa powierzchniowego:</u> <u>Tatry Wysokie:</u> - Żabi Niżni - Przełączki pod Żabią Czubą (masyw Żabiego Niżnego z możliwością podejścia i zejścia wyłącznie znad Czarnego Stawu) <u>Tatry Zachodnie:</u> - północna ściana - Mur Wielkiej Turnii - Raptawicki Mur (- Raptawicki Mnich – dopuszczone do wspinania wyłącznie drogi: <i>Kiedrowski, Wolf-Narożniak</i> <i>i Droga Angielska</i> - Pośrednia Raptawicka Grań – wspinaczka tylko do końca trudności skałnych, wyłącznie na drogach: <i>Seul</i> <i>88</i> (1 wyciąg), <i>Mokre Zacięcie</i> (3 wyciągi), <i>Rysa Drzewusa</i> (1 wyciąg), <i>Hematytówka</i> (4 wyciągi); powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki - Niżnia Raptawicka Grań wspinaczka wyłącznie na drogach: <i>Międzymiastowa, Trawers -</i> <i>Międzymiastowej, Wojaś-Włodarczyk</i> (z prostowaniem), <i>Sensa Mia,</i> <i>Włodarczyk-Wojaś, Dwanaście</i> <i>Kwachów, Feniks</i> oraz na dwóch jednowyciągowych drogach sportowych (bez nazwy) w dolnej części ściany; powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki - Raptawicka Turnia – wspinaczka wyłącznie na drogach: <i>Ulisess,</i> <i>Kamikaze, Łamaniec</i> (drogi sportowe, wyposażone w komplet punktów asekuracyjnych), <i>Szare</i> <i>Zacięcie</i> z wariantem <i>Remember My</i> <i>Member, Droga Kielkowskiego,</i> <i>Droga Wolfa</i>; powrót zjazdami po ukończeniu wspinaczki)	po wykonaniu ekspertyz dotyczących wpływu taterników na przyrodę w przypadku północnej ściany Giewontu i Muru Wielkiej Turni – wyłącznie wspinanie zimowe rejon udostępniony w okresie 1 VII – 31 X, zakaz otwierania nowych dróg – zachowanie status quo, zakaz instalacji kotw wierconych, po ukończeniu wspinaczki powrót następuje zjazdami do podstawy ściany, dopuszczalna liczba osób w rejonie – do określenia.	
--	--	--	--

	<u>wniosek o udostępnienie dla taternictwa jaskiniowego następujących jaskiń:</u> 1) Studnia w Kazalnicy, Szczelina Chochołowska, Zośka – Zagonna, Niebieska Studnia, Szara Studnia 2) Mała w Mułowej, Śnieżna Studnia, Bańdzioch Kominiarski – warunek udostępnienia: przeprowadzenie inwentaryzacji aktualnego stanu przyrodniczego.	po pozytywnej decyzji Rady Naukowe TPN warunek udostępnienia: przeprowadzenie inwentaryzacji aktualnego stanu przyrodniczego. Jednocześnie wnioskujemy o zmianę zapisu dotyczące ilości maksymalnej ilości osób przebywających w danym miejscu po uwzględnieniu zapotrzebowań i wpływu na środowisko wraz z KTJ PZA	zmiana zapisu na: Jaskinie udostępnione dla taternictwa jaskiniowego – 15 osobowejść na dzień do jednej jaskini/lub podanie konkretnej liczby osobowejść dla każdej jaskini lub ustala się dopuszczalny limit wejść do jaskiń określony przez Dyrektora Parku
7.	Tereny wyznaczone dla szkoleń z zakresu bezpieczeństwa lawinowego.	Udostępnienie dla prowadzenia działalności szkoleniowej z zakresu bezpieczeństwa lawinowego wykonywane w ramach szkoleń taternickich i zimowej turystyki kwalifikowanej.	10
8.	Centralny Ośrodek Szkolenia PZA „Betlejemka” (Oddz. 180i)/Betlejemka+inne miejsce Polana Rogoźniczańska (Oddz. 270a). Szałasiska/Włosienica (Oddz 55a, b)/inne miejsce	Baza szkoleniowonoclegowa dla taterników Likwidacja obozowiska Szałasiska do 2010 i przeniesienie w inne miejsce. <u>zmiana zapisu na:</u> Baza szkoleniowonoclegowa dla taterników Szałasiska; przeprowadzenie ekspertyz zmierzających do oceny negatywnego wpływu na środowisko, modernizacja techniczna obozowiska zmierzająca do ograniczenia negatywnego wpływu, względnie przeniesienie obozowiska w inne miejsce do 2010 lub do czasu wyznaczenia alternatywy noclegowej dla Szałasisk. Wyznaczenie miejsca alternatywnego do momentu rozbudowy Betlejemki w rejonie Hali Gąsienicowej.	Centralny Ośrodek Szkolenia PZA „Betlejemka” – 80 Polana Rogoźniczańska – 100 Włosienica – 80 <u>Wniosek o zmianę na:</u> Centralny Ośrodek Szkolenia PZA Betlejemka/Betlejemka + inne miejsce – 80 Polana Rogoźniczańska – 100 Szałasiska/Włosienica/ inne miejsce – 80

G. Zasady udostępniania obszaru Parku dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych oraz działalności gospodarczych:

1) Na terenie Parku dopuszcza się:

3) Wprowadza się następujące zasady udostępniania Parku dla taternictwa powierzchniowego i jaskiniowego oraz turystyki:

a) taternictwo powierzchniowe:

– obowiązuje zakaz montażu i demontażu stałych punktów asekuracyjnych bez zgody Dyrektora Parku;

Wniosek o zmianę zapisu na:

– obowiązuje zakaz montażu i demontażu **wierconych kotew** asekuracyjnych bez zgody Dyrektora Parku, jednak w uzasadnionych przypadkach zgoda taka może być wyrażona post factum po złożeniu informacji o instalacji/demontażu wierconej kotwy.

b) taternictwo jaskiniowe:

– uprawianie taternictwa jaskiniowego dozwolone jest jedynie w.... ????

Uwaga:

Prosimy o informację dot. dalszej części zdania, bo może być dla nas istotna...

PZA zwraca się z prośbą o pisemne ustosunkowanie się do przedstawionych przez nas uwag i wniosków w terminie umożliwiającym dalszą dyskusję przed zatwierdzeniem Projektu Planu Ochrony TPN.

Z taternickim pozdrowieniem

Piotr Xięski - Wiceprezes PZA

Ditta Kicińska – Przewodnicząca Komisji Tatrzańskiej PZA

Piotr Xięski
Wiceprezes PZA

POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU
ZARZĄD
ul. Noakowskiego 10/12
00-666 Warszawa

Polski
Związek
Alpinizmu

POLISH
MOUNTAINEERING
ASSOCIATION

MEMBER
OF THE INTERNATIONAL
MOUNTAINEERING
AND CLIMBING FEDERATION,
INTERNATIONAL UNION
OF SPELEOLOGY
AND INTERNATIONAL
FEDERATION
OF SPORT CLIMBING

Pan
Paweł Skawiński
Dyrektor
Tatrzańskiego Parku Narodowego
Ul. Chałubińskiego 42a
34-500 Zakopane

ul. Noakowskiego 10 m. 12, 00-666 WARSZAWA
tel./fax: +48 22 875 85 05
e-mail: biuro@pza.org.pl, <http://pza.org.pl>

NIP: 527-21-39-619, KRS: 000097455
Sąd rejestrowy: Sąd Rejonowy
dla m. st. Warszawy w Warszawie
XII Wydział Gospodarczy KRS

Konto bankowe:
48 1500 1126 1211 2009 3906 0000

L.dz. PZA – 377/2010

Warszawa, 14.09.2010

Szanowny Panie Dyrektorze,

Informujemy, że zgodnie z postanowieniami umowy z dnia 17.06.2010 obozowisko taternickie na Polanie Szałasiska zakończyło swoje funkcjonowanie, a w dniu 5 września 2010 nastąpiło przekazanie terenu obozowiska TPN z udziałem Pana Tadeusza Figury, Leśniczego o.o. Łysa Polana.

Informujemy również, że zgodnie z pozyskanym zezwoleniem, zostały w okresie funkcjonowania obozowiska zrealizowane następujące prace remontowe:

1. wymiana 11 sztuk zmurszałych podestów namiotowych
2. wymiana pokrycia dachów na "relaksach" czyli taborowych jadalniach
3. rozbiórka zmurszałego magazynu sprzętowego
4. budowa nowego magazynu na sprzęt, o konstrukcji drewnianej, niezwiązanego z podłożem fundamentem.

Pokrycia dachów zostały wykonane w technologii wielowarstwowej. Pokrycie zewnętrzne dachów w obiektach wykonane jest z desek na przekładkę.

Zmurszałe drewno z rozbiórek zostało wywiezione staraniem PZA poza obręb TPN.

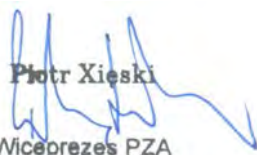
Materiał zdjęciowy obrazujący efekt przeprowadzonych prac zamieszczamy poniżej treści głównej niniejszego pisma.

W okresie funkcjonowania taboru została przeprowadzona 2 seria poboru próbek do badań jakości wód i gleb w obrębie obozowiska przez Państwowy Instytut Geologiczny w Sosnowcu.

Trzecia, ostatnia seria została pobrana w dniu 12.09.2010 już po zakończeniu pracy obiektu.

Serdecznie dziękujemy za współpracę i gościnę, jednocześnie przepraszając za wszelkie zawnione i niezawnione potknięcia i uchybienia, jakie miały miejsce w okresie funkcjonowania obozowiska.

Z taternickim,

Piotr Xieski
Wiceprezes PZA

POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU
ZARZĄD
ul. Noakowskiego 10/12
00-666 Warszawa

